

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

دوره هفتم، سال اول، شماره ۱۴۳
شنبه ۲۵ دیماه ۱۳۵۸ - شماره ۱۵۵۵

«وتو»ی اتحاد شوروی تلاشهای امپریالیسم آمریکا برای محاصره اقتصادی ایران باشکست مواجه ساخت

درجلسه شورای امنیت سازمان ملل متحد، قطعنامه پیشنهادی دولت آمریکادر مورد محاصره اقتصادی ایران، که در هفته گذشته مطرح شده بود، به رای گذارده شد. از اعضای دائمی و مسولیت این شورا، نمایندگان ۱۰ کشور به این قطعنامه رای موافق و بنگلادش و مکزیک رای ممتنع دادند. نماینده چین در اخذ آراء شرکت نکرد. نماینده جمهوری دمکراتیک آلمان به قطعنامه پیشنهادی آمریکا رای مخالف داد. نماینده اتحاد شوروی این قطعنامه را وتو کرد.

وتوی اتحاد شوروی، بمثابة عذوائی شورای امنیت سازمان ملل متحد، مانع تصویب این قطعنامه گردید و آنرا رد کرد و بدین ترتیب همه تلاشهای قبلی در صفحه ۲

خواستهای کارگران وبی توجهی مسئولین امر

در آستانه یکمین سال انقلاب، شرایط کار و زندگی طبقه کارگر نابسامان است. گرانی کمرشکن، قتل دستمزد، فقدان مسکن، بی توجهی به پاکسازی، وجود جماعتی از مدیران طغیانی در راس کارخانه ها، کارشناسی این عده در تأمین مواد اولیه و خام و در نتیجه افزون بر شمار یکبار، ممانعت از تسکین صنایع کارگران و ایجاد انجمنهای صنفی (سندیکاهای و اتحادیه ها)، همه و همه دست بستم هم داده اند و کارگران را ناراضی میسازند. این ناراضی زمینی است که در شرایط مشخص کنونی، هم ضد انقلاب از آن سوءاستفاده میکند و برخی ناراضیها را بدلیل میکند و هم عناصر چپ و چپ ناپا، که بنا به دریاقتهای غلط خود از مرحله انقلاب، نمیخواهند انقلاب مردمی تثبیت گردد و لذا با تمام نیرو به ایجاد هر چه مرفح مشغولند تا بتخیل خود مانع از تثبیت وضع شوند.

حزب توده ایران بارها و بارها توجه مسئولین امر را به خواستهای منطقی طبقه کارگر جلب کرده است، تا با قبول مطالبات مشروع کارگران، زمینه فعالیت ضد انقلاب و عناصر چپ و چپ ناپا در میان کارگران ناراضی از میان نبرد و سرنگ شود و امر افزایش تولید صنعتی، که خواست عامی و همه انقلابیون راستین است، تحقق پذیرد.

متأسفانه این هشدار حزب ما تاکنون بازتاب مثبتی نداشته است. راستی مگر کارگران چه میخواهند؟ کارگران میخواهند دولت جلوی این گرانی وحشتناک را، که بیای اقلام مورد نیاز مردم، روز بروز و هفته به هفته و ماه به ماه افزایش می یابد، با تنظیم اجرای یک برنامه صحیح سد کند، تا کارگران قادر به تأمین حداقل معاش خانواده خود باشند. کارگران میخواهند که دولت از اجحاف کارفرمایان در مورد پرداخت حداقل دستمزد، حق خواربار، حق مسکن و حق اولاد جلوگیری کند و ترمیمی دهد تا این اقدام را، که در واقع پستی از دستمزد واقعی کارگران است، یک کاسه به آنها پرداخت شود، تا کارفرمایان به میل خود آنرا کم و زیاد و سیر پیش نکنند و امر اعمال فشار اقتصادی بر کارگر قرار ندهند.

کارگران میخواهند که به مسئله تأمین مسکن این طبقه محروم توجه جدی مبذول گردد، زیرا تصمیماتی که مباحثات مختلف دولتی و غیردولتی تاکنون در مورد حل مسئله مسکن اتخاذ کرده اند، هیچکدام مفید بحال طبقه کارگر نیست، زیرا کارگران نه قادر به اخذ وام بانکی و ساختمان خانه برای خود هستند و نه میتوانند اجاره بپردازند. خانه های را پرداخت کنند که از طغیانیان بجا مانده است. برای تأمین مسکن طبقه کارگر، از یکسو دولت باید خانه سازی کند و از سوی دیگر کارفرمایان خصوصی راه ساختن خانه های سازمانی برای کارگران موسسه تولیدی خود مجبور سازد. در غیر این صورت مشکل مسکن کارگران لاینحل باقی خواهد ماند، همچنان که تاکنون باقی مانده است.

کارگران خواستار پاکسازی مدیریت کارخانه ها و برکناری عوامل طغیانی و ضد انقلاب ساواکی هستند، تا این عناصر مخرب نتوانند امپریالیسم آمریکا را در اعمال فشار اقتصادی به کشور ما یاری دهند و با احتکار مواد اولیه، سرپازردن از تهیه قطعات و ابزار یدکی، دریافت حقوقهای ۳۰-۴۰ هزار تومانی و اشکالاتی در مورد تسکین صنایع کارگران، بر مشکلات بیفزایند. کارگران میخواهند که بر مناسبات میان کارگر و کارفرما ضوابط عادلانه ای حاکم گردد و با تقویت قانون کار جدیدی بنا شرکت نمایندگان منتخب کارگران، به مسئله قوانین ضد کارگری رژیم شاه مخلوع پایان داده شود.

اما بی توجهی بیکی مقامات مسئول به این خواستهای منطقی موجب شده است که ضد انقلاب عرصه تبلیغ یابد و اینجاست و اینجا کارگران را به تحسین و اعتصاب و کم کاری تشویق کند. نمی توان منکر شد که در مواردی کارگران به استخوان می رسد که برخی از کارگران، تنها راه برای جلب توجه دولت به خواستهای خود راه اعتصاب و تحسین تشخیص میدهند، که البته در شرایط حساس کنونی نمیتوان همجا، یا آن موافقت داشت.

دعوت حزب توده ایران از کارگران به بالا بردن میزان تولید، باتوجه به وضع حساس کشور و ضرورت شرکت فعال کارگران در سازندگی، در میان پیشاهنگ آگاه، یازتاب مثبتی یافت و موجب شد که طبقه کارگر با هوشیاری انقلابی خود، به خطیر بودن وضع و اهمیت وظایف خود توجه کند. کارگران بسیاری از کارخانه ها یا عدم شرکت در اعتصابها و یا جلوگیری از اعتصاب و تحسین در محل کار خود، نشان دادند که خواستار اعتصاب و تحسین نیستند، بلکه این بی توجهی دولت به مطالبات کارگری و تحریک و کارشناسی کارفرمایان است که اینجا و آنجا کارگران راه غیرمستقیم تسکین خود، به اعتصاب و تحسین کشیده است.

در سمینار اقتصادی که اخیراً در تهران برگزار شد، تعداد بیکاران در سراسر کشور میان ۵۰ تا ۴ میلیون نفر گفته شده است. اکثریت ارتش بیکاران را کارگران تشکیل میدهند که به علت تعطیل تمامی و یا بخشی از این یا آن کارخانه، از کار اخراج شده و به خیابانها ریخته شده اند. این توده انبوه، کمترین بازوی کار خود سرمایه ای ندارند، در این وادی بیکاری و گرانی و بی پولی راستی چگونه باید امرامعاش کنند و از چه راه شک فرزندان گرسنه خود را سیر سازند؟ چگونه است که هنوز جز برنامه های کوتاه مدت، محلی، جنبی و گروهی، هیچ برنامه جامع و مدونی برای مبارزه با بیکاری ارائه نشده است و این مرصه بدرفشانی ضد انقلاب دست نخورده باقی مانده است.

ما توجه دولت و شورای انقلاب را بار دیگر به شرایط وخیم کار و زندگی طبقه کارگر جلب میکنیم. دولت با احساس مسئولیت نسبت به وضع خطیر کشور باید به مطالبات کارگران، این مدافعان راستین انقلاب، توجه کند و آنرا تحقق بخشد.

اعلامیه کمیته مرکزی فرقه دمکرات آذربایجان (سازمان حزب توده ایران) در آذربایجان

ضد انقلاب بضر به خورده را باید ریشه کن کرد

مردم غیور آذربایجان!

انقلاب شکوهمند ضد امپریالیسم و ضد دیکتاتوری خلفهای قهرمان ایران در اولین مرحله، پس از درهم شکستن مواضع ضد انقلاب آشکار و پنهان نظام منحوس سلطنتی، که در مرحله دوم خود نهاد که امام خمینی آنرا «انقلابی بزرگتر از انقلاب اول» اندر زبانی کرد و از کلیه نیروهای مبارز و مترقی خواست که تمام نیروی خود را علیه امریکای جنایتکار متمرکز نمایند. این حرکت و اوج نوین دهمبارده ضد امپریالیسم مردم ایران، مواضع امپریالیسم امریکا را به شدت متزلزل و طرفداران آشکار و پنهان آنرا، از باقیمانده های سازمان جنسی ساواک گرفته تا سرمایه داران بزرگ وابسته و مداحان نوکر صفت امپریالیسم بهراس مرگبار دچار ساخته است. لذا ضد انقلاب با تمام قوا پیچ شده تا مستقیم این حرکت خلقی را منحرف و آنرا از رهبری قاطعانه امام خمینی جدا سازد.

این حرکت ضد انقلاب در آذربایجان با توطئه ها و اغتشاشات خائفانه با مسلحان حزب خلق مسلمان بهمنضم ظهور رسید. حمله جماعتداران و اوپاشان این «حزب» به داد و ستد و تلویزیون و حاد آفرینی در شهرهای قم و تبریز عملی بود که بوجوه، که در آن دست سرمایه داران بزرگ و وابسته و باقی مانده های ساواک و گروههای مائوئیستی آشکار کردند.

برای مقابله با این ضد انقلابیون، در اعلامیه ۱۵ دی ۱۳۵۸ کمیته مرکزی فرقه دمکرات آذربایجان - سازمان حزب توده ایران در آذربایجان - آمده است.

« برای خنثی ساختن توطئه های ضد انقلاب بایستی تمام نیروهای انقلابی راستین مدافع خط امام دست دودست و دوش بدوش هم حرکت نمایند. بگذار یکی بودن حرف و عمل تمام نیروهای راستین انقلابی، به ضد انقلابی که در رسد این توطئه جدیدی است، جواب داندان شکنی بدهد.»

این توطئه جدید، حوادث روزهای ارجمین و پیداز آن در شهر تبریز بود که طی آن بیش از ۵۰ بانک به آتش کشیده شد و به زخمی شدن دهها تن منجر گردید.

ولی سرانجام عمل قاطعانه و جانبازانه پاسداران انقلاب اسلامی و اشغال لانه فساد «حزب خلق مسلمان» و برخی از کمیته های وابسته به این «حزب» ضربه مهلک به ضد انقلاب در تبریز وارد آورد و اعدام یا زندگن از اوپاشان این «حزب» توسط دادگاه انقلاب تبریز، فصل نویی در پیکار علیه ضد انقلاب در شهرمان گشود.

کمیته مرکزی فرقه دمکرات آذربایجان - سازمان حزب توده ایران در آذربایجان ۱۳۵۸/۱۰/۲۳

آیاراست است:

● که در دانشگاه متحدین (دانشگاه فرح سابق) استادانی هستند که علناً علیه جمهوری اسلامی و انقلاب ضد امپریالیسم و دمکراتیک ایران سخنرانی می کنند؟

● در آیا راست است که شخصی به نام حمید رضا عراقی، که در دوران طاغوت از طرف وابستگان فرح برای تدریس در دانشگاه متحدین از آمریکا به ایران دعوت شد، از دانشجویان خواسته است که به قانون اساسی

لزوم پاکسازی ادارات تبریز

ادارات و سازمان های دولتی تبریز باید هر چه زودتر از وجود عوامل وابسته به رژیم گذشته پاکسازی شود.

بر اساس اطلاع رسیده، عوامل ساواک وابسته به رژیم منحوس بهلوی برای ناراضی ترانی و بدبین کردن مردم تبریز نسبت به انقلاب، در ادارات مختلف، مردم را سر می درانند و به کارهایشان رسیدگی نمی کنند. گفته می شود که در اداره کار تبریز، که این عوامل در آن نفوذ وسیعی دارند، نحوه برخورد با مراجعین، که بیشتر از میان زحمتکشان این منطقه هستند، بگونه ای است که زمینه مساعدی برای بهره گیری ضد انقلاب فراهم می آید. در این اداره که وظیفه آن کارهای برای زحمتکشان و رسیدگی به وضع کارگران است، مراجعین باید برای انجام هر کار کوچک چندین بار به مسئولین مراجعه کنند و عاقبت نیز کار آنها انجام نمی شود.

یک خانم ۵۰ ساله در گفتگو بقیه در صفحه ۲

تسلیمیت

« مردم» با کمال تأسف از درگذشت رفیق محمد کریم کریمی اطلاع یافت.

رفیق محمد کریم فرزند دهقان مبارز و عضو سابقه حزب توده ایران، شهیدی مبارز و شهید کریمی بود، که سالهای طولانی زجر زندان، محرومیت و شکنجه را تحمل کرد و پس از آزادی برای شکیبای زندان درگذشت.

ما فوت عزیز از دست رفته، آرزو می کردیم، رفیق محمد کریم کریمی را به خانواده کریمی و همه دهقانان مبارز کلدسته سیمان تسلیم می کنیم.

سازمان حزبی مادر شهری با تقدیم تاج گل، بخانه خانواده مرحوم، از خاطره اوتجلیل کرد.

شبهت محمد کریم کریمی روز پنجشنبه ۲۷-۵۸/۱۰ از ساعت ۵ تا ۷ بعد از ظهر، در مسجد قریه کلدسته، واقع در جاده ساوه، کیلومتر ۱۴، برگزار میشود.

احسان طبری سرایش میهن

سایه چینه های سکوت
و دود شنها دونه پر لوت
زمان دیرنده، با شکوای میپوت!
ای زادگاه خلق های همسرود
پیشهای مهبوش
نخلستانهای غبارلود:
درد پر خرد نهبان در «شفا» و «اسفارت»
و مین القضاة رقصنده بر دارت!

در پیش طلعت داد و خرد
سرای عشق، سراپا دل بودی
و به هنگام زمانه پد
یاضی بند گسل بودی
و اینک
از دنا تا سپند
از ارس تا هیرمند
ای فراختای میهن پیر من
ای کوخ بلوچ، ایه ترکمن
کلبه کرد، یورت انزلی
ای سرای گرم براندی
هزاران سال چاکریت پس!

نمی خواهم
تیغ برده دار باشی
تاج زر نگار باشی
سزای طنبورت، این پار
نوائی سپر است و کار.

می خواهم
تا کشتزارت سنبله پند
ریحانان در بستان بختند
مستمنند به کام
گستره ات پدرام
بازگشت نویی به فروغ و فر
با رازیها و سیناهای دیگر.

همه عمر با دست تویی و پلک سوزان
دلی چون هیمة فروزان
سرفرازیت را خواسته ام
از سپیده دمیان جوانی
تا ایندم که فروگاسته ام

و هنوز
کمترین دشنام از ناکسان پست:
«بی وطن!»
«بی گانه پرست!»

نی وطن نیستم ای شیران
وطنی هست مرا
نامش: ایران!

تهران - دیماه ۱۳۵۸

خط امام، خط ضد امپریالیستی و خلقی انقلاب بزرگ مردم ایران است مردم ایران برای ریاست جمهوری به فردی رای میدهند که عمیقاً وفادار به خط امام باشد

امپریالیسم آمریکا به بهانه حفظ ایران از «خطر کمونیسم» میخواهد ایران را محاصره کند و زمینه را برای اقدام نظامی علیه ایران آماده سازد

انقلاب ایران و انقلاب افغانستان، هر دو منافع امپریالیسم آمریکا را سخت به خطر انداخته اند. این واقعیتی است که هر روز با برجستگی بیشتری خود را نشان میدهد. امپریالیسم آمریکا و جبهه کشورهای امپریالیست و حکومتیهای دستنشانده، بیگانه انقلاب ایران و دولت انقلابی افغانستان را مورد حمله قرار میدهند و علیه این دو انقلاب به تحریکات دست میزنند، به بیگانه علیه آنها توطئه می کنند و به بیگانه گروه های ضدانقلابی و خرابکاری را علیه این دو انقلاب تجویز می کنند.

اگر امپریالیسم آمریکایکوا قیام افغانستان را «مبارزه شورشیان مسلمان علیه رژیم ضداسلامی» توصیف میکند، در ایران نیز گروه های ضدانقلابی، «آزادیخواه» و انقلاب ایران، «دیکتاتوری علین» توصیف میشود.

هر روز آشکارتر میشود که مقابله انقلاب ایران و افغانستان، جز منافع امپریالیسم آمریکا و به زیان این دو انقلاب نیست و تنها در اتحاد این دو انقلاب است که بیشترین ضریب بر منافع غرب است. گرچه امپریالیسم آمریکا وارد میشود و توطئه های امپریالیسم آمریکا علیه هر دو انقلاب عمیق می باشد.

روش امپریالیسم آمریکا آنست که به بهانه دخالت نظامی شوروی و وجود «خطر کمونیسم»، حکومتیهای سازشکار منطقه را بترساند، حضور نظامی خود را در منطقه تقویت کند و زمینه را برای اقدام نظامی علیه انقلاب ایران و افغانستان آماده سازد.

امپریالیسم آمریکا، که منافع خود را خوب می شناسد و از آنجا که هم انقلاب ایران و هم دولت انقلابی افغانستان منافع او را به خطر ناپودی کشانده اند، بین این دو تفاوتی قائل نیست.

کارتر رئیس جمهوری آمریکا، دیروز طی انتشار یک بیانیه شدیدالحن گفت:

«آمریکا دست بپوشد برای حفظ منافع خود در ایران و افغانستان خواهد زد. ما از منافع آمریکا یا توسل به هرگونه اقدامی حفاظت خواهیم کرد... آمریکای خشمگین تاکنون در قبال تمولان گروگان گیری در ایران، و مداخله نظامی شوروی در افغانستان، از خود خوشبینی داری و در همان حال قاطعیت نشان داده است. ما بیخاطب از منافع آمریکا ادامه خواهیم داد و در صورت امکان صلح را نیز حفظ خواهیم کرد»

کارتر افزود: «تهدید و بازگویی عادی با شوروی قطع شده است تا نشان دهنده محکمیت تروریسم و تجاوز نظامی علیه مردم بیگناه باشد». ملاحظه می کنید؟ امپریالیسم آمریکا زوزه کشان، انقلاب ایران و انقلاب افغانستان را توأمًا محکوم می کند، توأمًا «گروگان گیری در ایران و مداخله نظامی در افغانستان» را به باد حمله می گیرد، این دو انقلاب را توأمًا «بهرگونه اقدام» تهدید می کند (حتی به قیمت جنگ) و اذعان می کند که انقلاب های ایران و

افغانستان توأمًا «منافع آمریکا» را به خطر انداخته اند. امپریالیسم آمریکا همچنین مبارزه مردم ایران را «تروریسم» و مبارزه مردم افغانستان را «تجاوز علیه مردم بیگناه» می نامد و آنها را در یک ردیف قرار میدهد.

زبان دشمن گاه از پس زبانها گویای است. آری، اگر مبارزه مردم ایران علیه امپریالیسم آمریکا را بتوان «تروریسم» نامید، مبارزه مردم انقلابی افغانستان را هم می توان «تجاوز علیه مردم بیگناه» نام نهاد. و اگر امپریالیسم آمریکا را در ایران بتوان «مدافع حقوق مردم» خواند، در افغانستان نیز می توان وی را مدافع «مردم بیگناه» تلقی کرد.

اما این «مردم بیگناه» که کارتر، پادوی انصارات امپریالیستی، از آنها نام می برد، کیستند؟ روزنامه ضد کمونیست «فرانسوی» که بیانگر نظریات مخالف بورژوازی فرانسه است، می نویسد:

«در میان جنبش های شورشی که خود را طرفدار اسلام میدانند و پس از ۱۹۷۸ علیه رژیم کمونیستی قیام کرده اند و امپریالیسم شوروی را محکوم میکنند میتوان از گروه های زیر نام برد، - مذهبیون محافظه کار، - نمایندگان بورژوازی که توسط انقلاب از آنها سلب مالکیت شده، - میان روه های طرفدار غرب مانند افسران سابق، کارمندان و یادبلیماهایی که در زمان رژیم سلطنتی و پامحمد داود خدمت میکردند، - اینان سعی دارند که شورشها خصلت انقلاب بسبب خصمیت را بخودنگیرد.»

(«لوموند»، ۳۱ دسامبر ۱۹۷۹) بیهوده نیست که امپریالیسم آمریکا اینقدر به «مسلمانان» افغانستان، علاقمند شده و آنها را مردم بیگناه می نامد و به بیاریشان شتافته است!

اگر بپوشش دعاوی و اغراض بهانه امپریالیسم آمریکا را بکنار بزنیم، نیات واقعی این امپریالیسم خونخوار، که چیزی جز خفه کردن انقلاب ایران و انقلاب افغانستان نیست، آشکار میشود. در واقع حمایت از «مردم بیگناه» افغانستان، تنها بهانه ایست که امپریالیسم آمریکایکوا محاصره خود را علیه این دو انقلاب تنگن سازد و برای کسب دوباره حناق از دست رفته و فزاینده خود، تلاش ورزد. امپریالیسم آمریکا به هیچ وجه قصد خود را از طرح «مساله افغانستان» پنهان نمیکند.

داد و ستدای آمریکا در ۲۱ دیماه اعلام کرده که «ایران... از یک طرف با نفاق و نا آرامیهای گسترده داخلی مواجه است و از طرف دیگر با تهاجم نظامی روسیه شوروی به افغانستان، امنیتش مورد تهدید قرار گرفته است... ایران باید با در نظر گرفتن منافع ملی خود به اوضاع بیاندیشد... اولین اقدام ایران در این

زمینه باید حل بحران کنونی ناشی از اشغال سفارت آمریکا در تهران باشد.»

کارتر نیز گفت: «تهدیدی که متوجه ایران است از حضور قوای نظامی روسیه شوروی در افغانستان ناشی میشود و نه از جانب آمریکا (۱)»، و افزود: «اشغال لکران سفارت آمریکا در تهران در قبال رفتار چنانچه کاروانه خود بهای گزافی خواهد پرداخت».

جالیست بدانیم که این سخنان زمانی ایراد میشود که چند روز بعد از آن، آمریکا پیشنهاد محاصره اقتصادی ایران را بشورای امنیت می برد و تنها بواسطه «توسری» اتحاد شوروی این پیشنهاد تصویب نمیشود!

امپریالیسم آمریکا بایکدست به افغانستان اشاره می کند تا اقدار مردم ایران را به این متوجه سازد و بتواند با دست دیگر از پشت به انقلاب ایران خنجر بزند.

امپریالیسم آمریکا، تیرهای نظامی خود را بدور ایران متمرکز می کند. قاپوس، کاریکاتور شاه مخلوع در عمان، در مصاحبه ای با «لوموند» میگوید:

«اگر شمار گشتی های جنگی عموماً که در آن حوالی (عمان) گردش می کنند، روپسه افزایش آشکار است، بعلمت بحران ماجرای گروگانها در تهران است.»

عراق دشمن توطئه گرانقلاب ایران نیز بایکام نظامی در اختیار امپریالیسم آمریکا می گذارد.

الاهرام می نویسد: «عراق اولین کشوری بود که پس از دخالت نظامی شوروی در افغانستان، تسهیلات نظامی به آمریکا پیشنهاد کرد. عراق به این منظور به آمریکا پیشنهاد پایگاه نظامی کرده است که این کشور بتواند حمله شوروی به افغانستان را جواب بدهد!»

مصر و عربستان سعودی نیز چندی قبل اعلام کرده بودند که بایکاهای خود را برای کمک به «مسلمانان» افغانستان در اختیار امپریالیسم آمریکا می گذارند.

قرارداد واگذاری پایگاههای نظامی بین امپریالیسم آمریکا با ترکیه نیز سرانجام به امضا رسید و پاکستان نیز مدتهاست که بایکاه امپریالیسم آمریکا در توطئه علیه انقلاب ایران و افغانستان است. آری، «خطر کمونیسم»، خطر واقعی ساخت امپریالیسم آمریکاست. خطر جدی و واقعی از طرف دشمن درجه اول مداخله های آزادخواه جهان، از جانب امپریالیسم آمریکاست که نه تنها می خواهد ایران را محاصره اقتصادی کند، بلکه بایجاد حلقه ای از کشورهای دست نشانده بدور ایران و تقویت نیروهای نظامی در منطقه، در تلاش محاصره نظامی مینماید نیز هست.

باید به این دشمن قدر پاسخ دندان شکن داد. اتحاد خلفهای ایران و افغانستان علیه این دشمن مشترک چنین پاسخی است.

لزوم پاکسازی...

بقیه از صفحه ۱

با خبر نگار «مروم» در تبریز: این مورد میگوید، «من ۷ دختر و یک پسر دارم. پس از ۸۴ سال دارم در یک مغازه آهنکاری کار میکنم. او مجبور است از ساعت ۶ صبح تا ۵ بعد از ظهر کار کند، در حالیکه مزد او فقط روزی ۲۰ تومان است، او از خانه تا محل کارش را پیاده طی می کند و شب ها درس میخواند. شوهر ۳ روزه بود که حدود ۱ سال قبل تصادف کرد و زهرا را موقع خانه نشین شده است. من برای این که خرج خانواده را تامین کنم، در مجالس تزیین و عروسی جای می دهم و مزدی دریافت میکنم که بسیار ناچیز است. حال آمدن است به اینجایی آیم تا یک کار دائمی پیدا کنم، اما اینها جواب سربالا میدهند. اینها هوشان طاغوتی هستند. همانهایی هستند که سابق نیز حق فقیر بیچاره را با پامال میکردند.»

کارگر بیکار دیگری به خبرنگار «مروم» میگوید:

«من در یک شرکت راهسازی وابسته به اداره راه کاری کردم. ۶ ماه قبل کارمان تمام شد و همگی بیکار شدیم. تعدادی از ما که زرنگ تر بودند، دستشان به کاری بند شد، اما افرادی دست و پا نمی توانستند، حالا نه به ما کار میدهند، نه خسارت.»

بر اساس گزارش خبرنگار «مروم» این کارگر نیز مساند بقیه، بعد از مراجعهای مکرر به اتاقهای مختلف، کارش بسته روز دیگری موکول شد.

رئیس دادگاه انقلاب اسلامی:

گروهی از سرمایه داران تبریز به چماق داران در ایجاد آشوب کمکهای مادی کرده اند

رئیس دادگاه انقلاب اسلامی تبریز پرده از روی کارهای حزب خلق مسلمان برداشت و طی تماس اختصاصی با خبرنگار ما در تبریز اعلام کرده که عددهای از دستگیر شدگان را از دهات اطراف خوی تطبیع کرده و به تبریز آورده اند و یکی از همین افراد در بازجویی اظهار داشته است که هر از آن زمان از یک سرمایه دار گرفته است. همین شخص نام عددهای سرمایه داران را که به طرفداران خلق مسلمان جهت برپا کردن آشوب کمکهای مادی نموده اند، فاش کرد. (انقلاب اسلامی- ۲۳ دیماه)

توسط حجت الاسلام موسوی رئیس دادگاه انقلاب اسلامی تبریز عاملان حوادث تبریز معرفی شدند

حجت الاسلام موسوی در آغاز این مصاحبه بغایت عتاس و وابسته به سرمایه داران در تبریز و ساواکهای رژیم سابق اشاره کرد و گفت: پس از اینکه رژیم شاه مخلوع سقوط کرد و دست آمریکا از رژیم سازمان امنیت کوتاه شد، فاسلیت از طرق دیگری شروع شد و بایکاه آمریکا در ایران همان سرمایه داران وابسته به استشارگران بود و از طریق اینها بود که شروع بغیالت کردند و از فقر مردم برای مقاصد شوم خود استفاده نمودند و الان همین مسئله در تبریز مشاهده میشود.

او یکطرف افراد سرمایه دار وابسته که هرگز بیکر ملت فقیر نبودند و حتی از یک تکفروش خانه شان میتوان چند خانه برای فقرا و بیچاره هایی که الان تحریک میشوند و به خیابانها راه می اندازند، خریداری کرد و ساواکهای ممدوم شده و خانواده آنها یا خانواده های ساواکهای فراری یا اینکه افراد فقیر نا آگاه و یا یک منت افراد اوسانی که بر رنده های طولانی در زندانهای مختلف دارند. حجت الاسلام موسوی سپس گفت: وقتی که حوادث تبریز را بررسی کردیم، مشاهده نمودیم همان چند نفری که حلقه وار در رژیم شاهنشاهی با ساواک همکاری میکردند، در برنامهمحالی فراماسوزی کشور زیر نظر شریف امامی در شاخه تبریز عوامل موثر و بزرگشان همینها بودند، حالا هم در زیر سپوش خلق مسلمان جلساتی تشکیل میدهند و همانها هستند که پول جمع میکنند و در جلساتی که در چند روز اخیر

در مطبوعات کشور

عدم قاطعیت دادگاههای انقلاب به توطئه ها وسعت بخشیده است

تجسمی از اعلامی شورا با انتشار پیامی با انتقاد از عدم قاطعیت دادگاههای انقلاب اسلامی در برابر ماهیت ضد اسلامی و ضد انقلابی حزب جمهوری خلق مسلمان توطئه های اخیر ضد انقلاب در تبریز را بشدت محکوم کردند. در این پیام آمده است عدم قاطعیت دادگاههای انقلاب بدور برای توطئه ها و ارفاقهایی که از آن ناحیه نسبت به مخالفان اسلام و گروههای ضد انقلاب اعمال گردید به توطئه ها وسعت بخشید.

در قسمت دیگری از این پیام آمده است آن روز که ما اعلام خطری کردیم و ماهیت ضد اسلامی و ضد انقلابی حزب جمهوری خلق را بر ملا کردیم، شاید بودند کسانی که بگفتند ما سباحت و ترویج می نکریم. ولی امروز با دیدن شدن ماسکه ها و رفتار شدن چهره حقیقی این حزب مردم در دیگر برای کسی جای شک و تردید باقی نمانده است و در واقع آنکه جمعیت اسلامی نمی تواند با محسدا رضا مخلوع کافر کیش و بختیار ضد انقلاب و عامل امپریالیسم در رابطه باشد.

علمای میراز در خانه ضمن تأیید عمل انقلابی دیروز، ازدادگاه انقلاب تبریز خواسته اند که طبق دستور قرآن شدت عمل را بکار برد و ضد انقلاب را بسزای اعمالش برساند. (بامداد، ۲۲ دی)

«توه»ی اتحاد شوروی ...

بقیه از صفحه ۱ امپریالیسم آمریکا، که میگوید به استفاده از این سازمان بین المللی و تحویل نظریات خود به این سازمان، ایران را در محاصره اقتصادی قرار دهد، با توتوی اتحاد شوروی با شکست کامل مواجه گردید.

نماینده اتحاد شوروی در شورای امنیت اظهار داشت: «آمریکا میخواهد علیه ایران مجازات برقرار کند و قوانین بین المللی را هر طور که میخواهد اجرا نماید، آمریکا میخواهد از سازمان ملل متحد بعنوان وسیله ای برای مداخله در امور داخلی ایران استفاده کند. آمریکا با پیشنهاد مجازاتهای یکجانبه علیه ایران که مغایر منشور سازمان ملل است، میکوشد قوانین را به انحصار خود در آورد.»

این نخستین بار نیست که دولت اتحاد شوروی با پیروی از سیاست اصولی خود، که مبنی بر دفاع از حقوق و آزادی و استقلال خلفها، جلوگیری از مداخلات و تجاوزات امپریالیستی و پشتیبانی از جنبشهای رها نی- بخش ملی و انقلابی و ملی و ضد امپریالیستی است، حمایت موثر و قاطع خود را نسبت به انقلاب بزرگ مردم ایران در عمل و بدون هیچگونه چشم داشتی به اثبات رسانده است.

اتحاد شوروی و جمهوری دموکراتیک آلمان- دو کشور سوسیالیستی... از انقلاب ایران دفاع میکنند و تلاشهای امپریالیسم آمریکا را «تنبیه» اقتصادی ایران عقیم میکنند. اما هنگامی که رای مجمع و تونس رای موافق میدهد، و این هر دو کشور با اصطلاح اسلامی هستند!

این رویکرد با رویکرد ماهیت ضد انقلابی رهبری ما ثروستی، بکنار این رسوا میکند و نشان میدهد که بکن در زود پند های خود با امپریالیسم و ارتجاع جهانی تا کجا پیش رفته است. این به اصطلاح انقلابیون، که داعیه سرکردگی انقلابی جهان را در سر میپرورانند و تلاش دارند خود را حامی و پشتیبان جنبشهای رها نی بخش میزنند، امروز در دست در مواضع امپریالیسم آمریکا و همه نیروهای ارتجاعی و ضد انقلابی جهان قرار گرفته اند و علیه کشورهای سوسیالیستی و آزادی و استقلال خلفهای جهان با امپریالیسم جهانخواه دستاوردند. جالب است که نماینده چین انگیزه عدم شرکت خود را در رأی گیری چنین توجیه کرد که این قطنامه به آزادی گروگانها کمک نمیکند یعنی چین مسائلیست فقط نگران «گروگانهای» آمریکایی است و نه چیز دیگر!

اتحاد شوروی و جمهوری دموکراتیک آلمان- دو کشور سوسیالیستی... از انقلاب ایران دفاع میکنند و تلاشهای امپریالیسم آمریکا را «تنبیه» اقتصادی ایران عقیم میکنند. اما هنگامی که رای مجمع و تونس رای موافق میدهد، و این هر دو کشور با اصطلاح اسلامی هستند!

از کمکهای رفقا و دوستان سپاسگزاریم
بهراد ۱۰۰۰۰ ریال
دوست عزیز د. رضائی کمک های
رویا کوچولو به حزب پدرش اداسالی شارسید، باتشکر
۱۵۰۰ ریال

منتشر شده:
نان
(مجموعه فقه)
از هوشنگ اسدی

لیست ساواکی ها را منتشر کنید!

توجه!

نخستین سالگرد انقلاب بزرگ و تاریخی مردم ایران نزدیک است. از تمامی دوستان، هواداران و اعضای حزب خواهش میکنیم که هرگونه اطلاع و خاطر جاناب زینبانی از دوران یکساله انقلاب دارند، هرگونه عکس از رویداد های ماههای انقلاب و همچنین کلیه اسناد و اعلامیه های اجزای سازمانها و گروههای مختلف را، که در یکسال قبل از پیروزی انقلاب منتشر شده - در دسترس دارند - اصل یا فتوکپی آنها را برای «مردم» بفرستند و بنام «شعبه اسناد» را در بر گزاردن شایسته جشن سالگرد این انقلاب تاریخ ساز، غنی کنند. در روی پاکت بنویسید: «مربوط به انقلاب ایران».

«مردم»

رفقای حزبی! هواداران و دوستان ارادتمندان حزب!

اسناد حزبی (اعلامیه ها، بیانیه ها و...) منتشر شده در «مردم» ارگان مرکزی حزب توده ایران را، با استفاده از تمام امکانات، به وسیله ترین شکل تکثیر برسانید. در شرایط حساس کنونی این یک وظیفه مبهم انقلابی است.

نمایشگاه بیاد دکتر ترقی ارانی رهبر زحمتکشان

۱۴ بهمن، سالگرد شهادت دکتر ترقی ارانی، رهبر زحمتکشان ایران است. بدین مناسبت قرار است نمایشگاهی بیاد این دانشمند انقلابی شهید ترتیب داده شود. از همه کسانی که عکس یا اطلاعی درباره زندگی خصوصی و اجتماعی، درباره مبارزه و دستگیری و زندان و شهادت ارانی دارند، خواهشمند است که عکسها و اطلاعات خود را در اختیار دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران قرار دهند. موجب سپاس فراوان خواهد بود.

برای شهیدان حزب و جنبش

«مردم» در نظر دارد عکسهای تمام مبارزانی را که در دوران سلطنت ننگین و مغفور خاندان پهلوی در راه آرمانهای ملی و میهنی و انسانی خود شهید شده اند، جمع آوری کند. از همه دوستان و آزادی خواهان تقاضا میشود که هر عکسی از این مبارزان شهید دارند، به دفتر «مردم» مراجعه کنند. پاسپاس - «مردم»

خوانندگان گرامسی میتوانند در خارج از کشور به آدرس های زیر با «مردم» مکاتبه کنند

پاریس
Rigal Albert
BP 75180
75001 Paris
France

ایتالیا
Shams
Via G. Vincon, 44
Ostia (Roma)
Tel. 6614922 (TUDEH)
انگلیس
P.O. Box 141
London, E.20 PE

الغای بزرگ مالکی نیاز مبهم انقلاب است، ضربه ای است به امپریالیسم توطئه گر، خدمتی است به رونق اقتصاد کشاورزی و خواست مبرم دهقانان زحمتکش است

رسانه های گروهی امپریالیستی منبع دروغ، تحریف و گمراهی اند

انقلاب میلیون‌ها زحمتکشان ایران نبردی بی‌امان و پیگیر علیه امپریالیسم جهانی بسر کردگی امپریالیسم امریکایی و قفله ادامه میدهند. در این نبرد اطلاعات و اخبار و چگونگی استفاده از آن میتواند نقش تعیین کننده در روشنگری و یا بالعکس گمراهی افکار عمومی داشته باشد. بهمین سبب رسالتی که به عهده رسانه های گروهی گذارده شده پس مهم و پر مسئولیت است.

متاسفانه باید گفت که عده منبع تغذیه اطلاعاتی رسانه های گروهی ما، بهر حال گذشته، عبارتست از منابع امپریالیستی. آیا ادامه این روند زائیده عدم شناخت ماهیت این منابع است؟ آیا هنوز هم هستند کسانی که به نقش مخرب منابع خبری و اطلاعاتی امپریالیسم پی نبرده اند؟ آیا میتوان در شرایطی که مبارزه امپریالیستی توده ها هر روز نیروی بیشتری کسب میکند، اهمیت استفاده از اطلاعات و اخبار را نادیده گرفت؟

انحصارهای امپریالیستی «به قدرت اطلاعات و اخبار» واقفند و بدان ارزش فوق العاده ای میدهند. بی سبب نیست که جامعه شناسان سرمایه داری میگویند، «حاکمیت اطلاعات، تنها حاکمیتی است که قدرتش رو به زواری است». بهمین دلیل انحصارهای جهان سرمایه داری با تمام قوا میگویند که رسانه های گروهی را قبضه کنند.

محقق امریکایی ۴ جلدی درباره تبلیغات سرمایه داری بنویسد که هدف آن «تربیت انسان فائق هر نوع قابلیت تفکر انتقادی و عقلمانی است». در غرب میگویند، «عناوین روزنامه ها هستند که سیاست میسازند». این نظر، گرچه تا اندازه ای ساده کردن مسائل است، ولی در عین حال به نظر واقعیتی است. زیرا امپریالیسم فریب افکار عمومی را تاحدی روشن میکند.

رسانه های گروهی حربه ایست در دست انحصارها برای دامن زدن به «جنگ روانی» علیه نهضت های رفاهی بخش ملی و کشورهای سوسیالیستی از طریق فریب افکار عمومی. این چنین تبلیغات آشکارا ضد مردمی و گمراه کننده را «آزادی تبادل اطلاعات» میگذارند و از کشورهای «جهان سوم» میخواهند، که در نشر هر چه گسترده تر آن کوشا باشد!

برای اینکه بتوان به ما «میل آزاد اطلاعات» از کشورهای امپریالیستی بی برد، کابست وضع موجود در زمینه اخبار و اطلاعات را در جهان سرمایه داری مورد بررسی قرار دهیم. در حال حاضر چهارچوب تیراژ روزنامه ها و مجلات، نه در قدرت مراز که دادوئی با موجهای بین المللی و ۹۵ درصد قدرت فرستنده های تلویزیونی توسط تعداد قلیلی از کشورهای دولتی، انحصاری و انحصارهای خصوصی امریکایی، شیلی، آرویسای غربی و ژاپن کنترل میشوند. در حدود ۴۰ تا ۵۰ انحصار چند ملیتی، از

دارد. «آزادی اطلاعات» در قاموس انحصارگران امریکایی، یعنی صدور یک جانبه اطلاعات به دیگر کشورهای جهان. ارقام و فاکتورهای زیرین صحت این نظر را به ثبوت میرساند. از کل برنامه های یک در صفحات تلویزیون ایالات متحده آمریکا ظاهر میشود، فقط یک درصد آن از طرف تهیه کنندگان غیر امریکایی ارائه میگردد. میزان واردات کتب و مطبوعات هم در چنین سطح نازل قرار دارد. مثلا، ورود کتب و مطبوعات از کشورهای سوسیالیستی تحت کنترل شدید مقامات امنیتی است. کسانی که بخواهند مطبوعات کشورهای سوسیالیستی را آموختن، باید بعنوان «عامل خارجی» ثبت نام کنند. طبق برآورد کارشناسان خارجی، کمتر از یک درصد رادیوهای مورد استفاده در داخل ایالات متحده آمریکا دارای امواج بین المللی برای شنیدن اخبار خارج از آمریکا است.

با در نظر گرفتن این حقیقت بود که گروهی از کارشناسان یونسکو، در کنفرانسی در کانادا (سال ۱۹۶۹)، به این نتیجه رسیدند که آنچه بنام «میل آزاد اطلاعات» مشهور شده، معیارهای ازسبیل یک جانبه اطلاعات است. لذا وقتی در آمریکا «آزادی» همه ناسا نهاد روستایی آزاد به اطلاعات سخن میرود، دروغی بیش نیست.

در غرب وجود دارد «سفید» یعنی رسمی و آزاد و «سیاه»، که در خدمت «جنگ روانی» است. جاسوس خرفه ای سابق «سیاه» در رشته «جنگ روانی» است. می نویسد «عملیات تبلیغات «سیاه»، یعنی استفاده از منابعی که بدلیل بی مبیادیتشان گردد و یا به افرادی که هیچگونه باین منابع ارتباط ندارند، نسبت داده شود.

«تبلیغات سیاه» وارد در چارچوب فعالیت مؤسسات ویژه جاسوسی دول امپریالیستی است. در دوره اخیر، اخبار گوناگونی در این زمینه در جهان انتشار یافته که تاحدی منابع «تبلیغات سیاه» را افشا کرده است. خبر ارتباط نزدیک «سیاه» با رسانه های گروهی ایالات متحده امریکا، که در سال ۱۹۷۷ پخش شد، نمونه جالبی در این زمینه است. بیش از ۴۰۰ روزنامه نگار و خبرنگار امریکایی در فاصله سالهای ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۵ رسماً در خدمت سازمان جاسوسی «سیاه» بودند. در بین این افراد، نمایندگان خبرگزاریها و مطبوعات مشهور امریکا نیز وجود داشتند. تردیدی نیست که این روند امروز نیز ادامه دارد.

اخبار و تحریف شده ای که خبرگزاریها و روزنامه نگاران دول امپریالیستی از حوادث داخلی ایران به کشور های خود مختار به میکشند و بازها مسورد اعتراض مقامات رسمی دولتی نیز بوده، بیانگر شیوه کار «امپریالیسم اطلاعاتی» است. شگفت انگیز نیست که برخی از رسانه های گروهی ایران با اعلام بر ماهیت «امپریالیسم اطلاعاتی» اخبار و تفسیرهای تحریف شده را در اینگونه منابع شناخته شده را در مورد دیگر حوادث، جهان به مقیاس وسیع میکشند؟ در داخل پخش میکنند؟

حزب توده ایران از تمام کاندیداهای ریاست جمهوری می طلبد که:

برنامه کار خود را بطور روشن و مشخص اعلام دارند تا مردم و همچنین اجزای سازمانها و گروههایی که کاندیدای مستقل ندارند - از جمله ما - با آشنایی باین برنامه، بتوانند با آگاهی کامل انتخاب خود را از میان کاندیداهای ریاست جمهوری بعمل آورند.

حزب توده ایران از تمام کاندیداهای ریاست جمهوری می طلبد که:

نظر خود را درباره برنامه انتخاباتی حزب توده ایران اعلام دارند تا مردم و هم حزب ما بتوانند با مواضع، افکار و نظریات کاندیداهای ریاست جمهوری درباره «نوسازی اجتماعی - اقتصادی جامعه» در مقایسه با برنامه انتخاباتی حزب توده ایران بهتر آشنا شوند و با آگاهی کامل تری انتخاب خود را از میان کاندیداهای ریاست جمهوری بعمل آورند.

نام نویسی در حزب توده ایران

کارگران زحمتکشان هوادار حزب توده ایران که می خواهند در حزب ثبت نام کنند، ولی در ایام هفته فرصت اینکار ندارند، میتوانند روزهای جمعه از ساعت ۹ تا ۱۱ صبح و از ۲ تا ۵ بعد از ظهر به

این پیشنهاد هم پذیرفته نشد. معلوم شد در اسناد پدکاران نام اشخاصی نوشت شده، که اصلا شش سال است وام نگرفته اند. نمایندگان دهقانان در ششمین جلسه عمومی اعضای شرکت را تشکیل دادند. در این جلسه قرار شد موضوع را با فرماندار در میان گذارند. پس از مراجعه مکرر نمایندگان دهقانان، فرماندار پذیرفت که نماینده داستان و دو نفر حسابرس از طرف اعضای شرکت به حسابها رسیدگی کنند. رسیدگی مقاماتی نشان میدهد که در زمان تصدی مدیر عامل، صورت اسامی اعضای شرکت در صورتی حسابداری شرکت از ۲۷۰ نفر به ۱۷۷ نفر افزایش یافته، یعنی حدود ۴۰۰ صاحب سهم روی کاغذ اضافه شده است. و اینها کسانی هستند که هر یک ۵۰ ریال سهم خریده اند و میانی وام گرفته اند. در حالی که لاقول ۷۰ درصد این عده اصلا شناخته شده نیستند و معلوم نیست آیا این افراد واقعا وجود دارند یا نام مستعار است، که به قول نماینده دهقانان «مخوشان» مریض را می دانند.

جریان در یک گروهی از اعضای شرکتی تاوانی در تاریخ ۹ دیماه در مسجد صاحب الزمان روستای گز به اطلاع اعضا رسید و اینک همه دهقانان عضو معرانه می خواهند که به این حسابها تا آخر رسیدگی شود، حقوقی از دست رفته دهقانان تامین گردد، جریان طاقونی تشکیل و اداره این شرکت برای همیشه پایان یابد و مسئولان امر محاکمه و مجازات شوند.

این پیشنهاد هم پذیرفته نشد. معلوم شد در اسناد پدکاران نام اشخاصی نوشت شده، که اصلا شش سال است وام نگرفته اند. نمایندگان دهقانان در ششمین جلسه عمومی اعضای شرکت را تشکیل دادند. در این جلسه قرار شد موضوع را با فرماندار در میان گذارند. پس از مراجعه مکرر نمایندگان دهقانان، فرماندار پذیرفت که نماینده داستان و دو نفر حسابرس از طرف اعضای شرکت به حسابها رسیدگی کنند. رسیدگی مقاماتی نشان میدهد که در زمان تصدی مدیر عامل، صورت اسامی اعضای شرکت در صورتی حسابداری شرکت از ۲۷۰ نفر به ۱۷۷ نفر افزایش یافته، یعنی حدود ۴۰۰ صاحب سهم روی کاغذ اضافه شده است. و اینها کسانی هستند که هر یک ۵۰ ریال سهم خریده اند و میانی وام گرفته اند. در حالی که لاقول ۷۰ درصد این عده اصلا شناخته شده نیستند و معلوم نیست آیا این افراد واقعا وجود دارند یا نام مستعار است، که به قول نماینده دهقانان «مخوشان» مریض را می دانند.

جریان در یک گروهی از اعضای شرکتی تاوانی در تاریخ ۹ دیماه در مسجد صاحب الزمان روستای گز به اطلاع اعضا رسید و اینک همه دهقانان عضو معرانه می خواهند که به این حسابها تا آخر رسیدگی شود، حقوقی از دست رفته دهقانان تامین گردد، جریان طاقونی تشکیل و اداره این شرکت برای همیشه پایان یابد و مسئولان امر محاکمه و مجازات شوند.

جریان در یک گروهی از اعضای شرکتی تاوانی در تاریخ ۹ دیماه در مسجد صاحب الزمان روستای گز به اطلاع اعضا رسید و اینک همه دهقانان عضو معرانه می خواهند که به این حسابها تا آخر رسیدگی شود، حقوقی از دست رفته دهقانان تامین گردد، جریان طاقونی تشکیل و اداره این شرکت برای همیشه پایان یابد و مسئولان امر محاکمه و مجازات شوند.

حزب توده ایران از یک برنامه جامع بنیادی اصلاحات ارضی بسود دهقانان بی زمین و کم زمین مصممانه پشتیبانی میکند

اخبار دهقانی

دهقانان نورآباد ممسنی به تحریکات خانها و مالکان بزرگ اعتراض دارند

چندی قبل عده ای از دهقانان و روستائیان زحمتکش «نورآباد» (از توابع نورآباد ممسنی) به منظور اعتراض به مستکارانه و تمذیبات خانها و بزرگ مالکان منطقه به نورآباد رفتند و به راهپیمایی پرداختند. ولی در حین راهپیمایی دهقانان، عده ای که معلوم شد وابسته به ساواک و خوابی بودند، از خارج به صفت ظاهر کنندگان وارد شدند و ناگهان شعارهای ضد کمونیستی سردادند. این عده میخواستند از حق طلبی دهقانان سوء استفاده کنند و محیط تنگ، که مطلوب ضد انقلاب است، بوجود آورند. وقتی صند دهقانان به نزدیک - کیلومتر روزنامه فروشی «مجاهد» رسید، این عده به کیلومتر حضور شدند، که به دلیل مقاومت مردم کاری از پیش نبردند. همین عده سپس در کتابفروشی معلم را شکستند و کتابها و اموال کتابفروشی را به غارت بردند.

دهقانان که برای احقاق حق خود و رفع ستم خانها به راهپیمایی اقدام کرده بودند، از این که سرپرستان خانها و بلایانندگان ساواک به نام آنها به چنین اعمال ضد انقلابی دست زدند، سخت ناراحت بودند و می گفتند مالکان بزرگ و خانها باین اعمال - خواهند نورآباد و ممسنی را به بلوا و هرج و مرج بکشاند تا اعتراض دهقانان را خفه کنند. دهقانان نورآباد و ممسنی از شورای انقلاب می خواهند که اگر قرار است دهقانان به حق خود برسند، جلوی این تحریکات را، که تنها ضد انقلاب از آن سود میبرد، بگیرند.

دهقانان هفت روستای بندرگز از وضع طاغوتی شرکتهای تعاونی روستایی بحران آمده اند و تقاضای رسیدگی فوری دارند

دهقانان عضو شرکت تعاونی روستایی «دهقان»، واقع در بخش بندرگز، که از ادغام شرکتهای تعاونی بندرگز، گز شرقی، گز غربی، کوه صحرا، وطن، دشتکلا، غربی و دشتکلا شرقی تشکیل شده است، در رژیم طاغوت از خودسری و سودجویی سرپرستان و اولیای امورا در اداره تعاونی شهرستان گران بخشی رنج می بردند و زینبانی بسیار متحمل می شدند. پس از پیروزی انقلاب، دهقانان انتظار داشتند در اداره شرکت های مذکور تغییرات بنیادی صورت گیرد. متاسفانه این انتظار به جای رسید.

حدود دو ماه قبل - با نام - که مدت اعتبار اعضای هیئت مدیره طاغوتی به پایان رسیده بود، سرپرست تعاون امور روستایه اتفاق مدیر عامل شرکت، برخلاف قانون و بدون اطلاع قبلی، مخفیانه شروع به «انتخابات» اعضای هیئت مدیره کرد. جریان «انتخابات» در پنج روستا سرهم بندی شد و نوبت انتخابات «گز شرقی» رسیده بود که موضوع با مخالفت جدی دهقانان مواجه گردید. اجتماع دهقانان در مسجد صاحب الزمان گز قلمنامه ای در محکوم ساختن این روش طاغوتی صادر کرد. اداره تعاون میخواست همان وضع دوران خفتان بی سروصدا ادامه یابد و همان قماش افراد به عنوان مدیر عامل و سرپرست به دهقانان و سرپرست شرکتهای تعاونی آنان تحویل شود. دهقانان عضو این شرکتهای ابتدا به مراجع مسئول مراجعه کردند و چون نتیجه نگرفتند، اجتماع کردند و اعلامیه ای صادر کردند با عنوان: «تاکید عوامل رژیم گذشته» که آرا در روستاهای اطراف توزیع کردند. در این اعلامیه پس از توضیح چگونگی تشکیل و اداره این شرکتها نوشته بودند: «با توجه به اینکه شرکتها در حدود ۲ میلیون تومان سرمایه در اختیار دارند، ما کشاورزان اعضای تعاون روستایی از مزایای و وام شرکت محروم هستیم و بطور کلی نماینده این سرمایه در اختیار کیست وجه کسی از آن استفاده می کند»

نامه های متعددی با امضا و اثر انگشت دهقان عضو هر یک از این شرکتهای به سازمان تعاون و امور روستاهای کشور و مقامات محلی و روزنامه ها نوشته شد، که بجای نرسید. در تاریخ ۲ دیماه دهقانان ناچار به «رهبر عالیقدر ملت ایران، امام خمینی» نامه ای می فرستند و در آن ضمن بیان وضع این شرکتهای تقاضا می کنند:

۱ - یک گروه بازرسی به این بخش اعزام شود، تا با همکاری نماینده اعضای تعاونیها به حسابهای شرکتها رسیدگی کنند.

۲ - انتخابات کاملا آزاد با حضور اکثریت اعضاء انجام شود، تا این شرکتها از وجود افراد ناصالح پاکسازی شوند.

۳ - شیوه خرید محصولات کشاورزی تکثیر و در دسترس دهقانان قرار گیرد.

سرانجام یک گروه بازرسی معرفی شد که رسیدگی کند. وقتی نماینده دهقانان به دفتر حسابرسی رفتند، دیدند که وی کار را تقریبا تمام کرده و «روزنامه» را تنظیم کرده است. دهقانان که احتمال سوء استفاده های کلان را در کار اداره شرکتها از نظر دور نداشتند، از او خواستند تا اسناد پدکاران به شرکتها را صورت دهد. مدیر عامل شرکت حاضر به این کار نشد. نمایندگان دهقانان ناچار به اداره تعاون روستایی مراجعه کردند و خواستند کار رسیدگی با همکاری نماینده داستان صورت گیرد.

نویسنده سرشناس، ناصر ایرانی :

نویسندگان ایرانی معتقد به انقلاب بهمن و رهبر کبیر آن چه باید بکنند؟

نویسندگان متعهد نمی‌توانند بپذیرند که «کانون نویسندگان» نه فقط در کنار بورژوازی لیبرال قرار گیرد، بلکه با انواع و اقسام ضدانقلابیون نقابدار نیز، که زیر پوششی از انقلابیگری و آزادیخواهی عمل می‌کنند، همراهی کند

نویسنده سرشناس، ناصر ایرانی، نامه زیرین را برای «مردم» فرستاده است.

وقتی هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران تعلیق عضویت آقایان به‌آذین و کسرابی، سایه، تکابلی و پرونده را اعلام کرد، من از مدت‌ها پیش نگران سر نوشت کانون نویسندگان بودم و بیم داشتم که این کانون بیش از پیش یکدمت شود و بجای آنکه صدای سالم همه نویسندگان متوقی ایران باشد، بطور در دست در اختیار جبهه سیاسی بخصوصی قرار گیرد و همراه آن جبهه به ضدیت با انقلاب بزرگ بپردازد. مقاله‌ای نوشتم که در هفته‌نامه «چشم» ۲۸ آبان چاپ شد.

در آن مقاله ابتدا از این واقعیت سخن گفتم که کانون نویسندگان در عمر کوتاه خود مرتباً دچار خونریزی داخلی شده و هر از گاهی چند نفری از پرقریحه‌ترین و قدیمی‌ترین اعضا خود را از دست داده است. سپس انگشت بر پیشانی درد گذشته بودم و نشان دادم که ضعف اساسنامه کانون علت عمده این امر است، زیرا اساسنامه کانون بنحوی تنظیم نشده که منطبق با روح کانون صفتی باشد و از تسلط انحصاری یک یا دو گرایش سیاسی خاص در تنها ارکان تصمیم‌گیری و رهبری کانون-که هیئت دبیران باشد جلوگیری کند. در نتیجه، همواره، این یا آن گرایش سیاسی خاص در هیئت دبیران تسلط تعیین‌کننده داشته‌اند و سرگرایش‌های سیاسی دیگری کلام مانده‌است. نتیجه گرفته بودم که وقتی قضا از این قرار باشد، واضح است که افراد وابسته به این گرایش‌ها دیگر علاقه‌ای به ادامه فعالیت در کانون نشان نخواهند داد و بیصدا یا با صدا خود را کنار خواهند کشید.

مقصود از نوشتن آن مقاله این بود که شاید نویسندگان ایران، مخصوصاً اعضاء کانون، به‌بوش بیایند و بجای کینه‌ورزیها و فرقه‌پرستیهای بیبوده، آن روند تجزیه و تلاشی را متوقف سازند و کانون نویسندگان ایران را نجات دهند، ولی میهنات که صدای من می‌باشد ماند و تنها نتیجه‌ای که گرفته ام این بود که نویسندگان در غرب کشور فحش‌نامه‌های بنظم و نشر نوشت و روزنامه‌های در شمال کشور آن را چاپ کرد. همین. والسلام.

کون خیال ندارم حرفهای سابقم را تکرار کنم. فقط وظیفه اخلاقی و انقلابی خودم می‌دانم که نکته‌های راروشن کنم. گرداننده کتب پست سخته و بازیگران جلوی سخته آن نمایش سراسر خنده و دروغی اجراء شد تا به‌آذین و یاران او را از کانون نویسندگان اخراج کنند، اینطور وانمود کرده‌اند

که خواسته‌اند از تسلط حزب توده ایران بر کانون نویسندگان (که لایه بر خلاف اساسنامه بوده) جلوگیری کنند. این خدعه شاید کسانی را که از کم و کیف قضایا مطلع نیستند، بفریبد و آنان تصور نمایند که آنچه پیش آمده دعوانی بوده میان نویسندگان وابسته به حزب توده ایران و نویسندگان وابسته به گروههای مخالف، که بشیر طرف اول و بنفع طرف دوم خانمه یافه. در حالی که چنین نیست. موضوع عمیق‌تر از ایسا است.

مردانی که از فریاد بی‌وزنی تاریخ انقلاب بهمن و استقرار جمهوری اسلامی مبارزهای در جامعه انقلابی ایران در گرفت که اهمیتی تعیین‌کننده داشت. این مبارزه را بورژوازی لیبرال، زیر پوششی های مختلف، از پختیار - پرستان و طرفداران سیاست گام‌به‌گام گرفته تا گروههای ملی و دمکراتیکی که آدم تعجبی می‌کرد چرا این همه مچپه شده‌اند، و آغاز و هدفش این بود که برگرداند انقلاب سوار شود، رهبری را از چنگ این‌همه بورژوازی انقلابی بیرون بیاورد و انقلاب را در چارچوب هدفها و آسالم خود محدود و متوقف سازد.

کانون نویسندگان، یعنی در حقیقت هیئت دبیران کانون نویسندگان، در این مبارزه جانب بورژوازی لیبرال را گرفت، حتی پارا از اینهمه فراتر گذاشت و دست‌در دست هر فرد یا روزنامه یا گروهی ضد انقلابی بی‌گناهی گذاشت که بزرگ آزادیخواهی به‌صورت مالیده بود. نمونه بسیار مشخص آقای رضام‌زبان مدیر روزنامه «دبیر» ناگهان «اولتراپچ» شده پیغام امروز که به کانون می‌آمد و با کانونیان پشت یک میز می‌نشست تا راه بقایه با «فاشیسم» راباید، ولی این‌جور افراد یاروزنامه‌ها کم نبودند.

اینکه چرا کانون نویسندگان به‌این روز افتاد، یک دلیل آشکار دارد: هیئت دبیران کانون زیر نفوذ تقریباً مطلق یکی از مچپه‌ترین گروههای لیبرال قرار دارد، که متأسفانه در کانون نویسندگان از هم‌دستی و هم‌فکری هواداران یکی از اسیل‌ترین سازمانهای انقلابی چپ - خوردار است. اما دلایل دیگری هم دست‌اندر کارند.

یکی از عمده‌ترین دلایل این است: انقلاب بزرگ بهمن نه فقط به‌منافع مالی اکثریت روشنفکران، و از جمله نویسندگان لطمه زده، بلکه نحوه زندگی و نظام اخلاقی و تفریحات گسگداری و فاشی آلمان را نیز رسوا کرده و با موانع جدی روبرو ساخته است. می‌پذیرم که بنا این چیزها می‌شد بنحوی کنار آمد، ولی حرف سربازین است که انقلاب بهمن حیثیت و ارزش و منزلت اجتماعی این آدمها را هم شدیداً بخطر انداخته است.

بیاد بیاوریم که بسیاری از نویسندگانی که امروز زیر آفتاب آزادی مقدسی که بیرکت انقلاب بهمن در آسمان ایران می‌درخشد و در میان توده‌های ازبدرسته قهرمان، قادر نیستند در ملاء عام خود را ظاهر سازند، در آن دوره سیاه و پرینکت آریامیری روی چشم مردم جا داشتند. از احترام و توجه عمومی برخوردار بودند، کتابهایشان دست به‌دست می‌گشت و به‌جابهایی مکرر می‌رسید.

نحوه زندگی‌شان، شوخیهایشان و حتی عادتها و اعتیادهاشان مشتاقانه سرمشق قرار می‌گرفت و تقلید می‌شد. مردم بقدری دوستشان داشتند که وقتی آنان به‌زندان می‌افتادند زه می‌زدند و به‌اس مقامهای انتیتی محاسبه رادیو - تلویزیونی می‌کردند و غلط‌کردن‌ها می‌نوشتند، بروی خود نمی‌آوردند. آخر چه می‌شد که ایشان در آن روزهای تسلیم و حقارت، یکی از صداهای ضعیف مقاومت بودند و مردم چاره‌ای نداشتند جز اینکه باخوب و بدشان بسازند، ولی وقتی انقلاب اوج گرفت و هر زن و مرد ساده به‌یک قهرمان تاریخ‌ساز تبدیل گشت، آن صداهای ضعیف، که از حلقومی ضعیف بیرون می‌آمد، محو شد و از میان رفت. وصاحبان آن صداهای در چنین شرایطی، هیچ شکفت‌انگیز نبود که به‌دشمنی با انقلاب برخاستند.

و هیچ شکفت‌انگیز نبود که وقتی زیر سقف کانون نویسندگان می‌نشستی، بوی متعفن دشمنی با انقلاب و رهبر کبیر انقلاب مشام جانت را می‌آزرد و حقیرترین پدله‌های سیاسی‌دلت را می‌سپاه می‌کرد. واضح بود که این چیزها نمی‌توانست عکس‌العملی بدنبال نداشته باشد.

در آن ایام به‌آذین و یاران او کتر به‌کانون نویسندگان می‌آمدند. فقط یکبارنامه اعتراضیه‌ای نمی‌دادم به‌جه مناسب نوشتند که تأثیر چند روزهای کرد و تمام شد و رفت. دیگران بودند که گاه‌گاه اعتراضیه می‌کردند یا هشدار می‌دادند که صدای منفردشان آنا در هیاهوی چپ‌مانده‌ای «آزادی» پرستان کم‌میشود پس حال‌هی گوش‌شنوایی نمی‌یافت. دستکم در جلسه‌های عمومی گوش‌شنوایی نمی‌یافت. گاهی میشد که نویسندگانی پیدا شود که یواشکی بیاید بیخ گوش تو بگوید که یا حرف‌هایت موافق است، ولی می‌ترسد اگر چیزی بگوید او را به‌توده‌ایها بچسباند (بالله‌جبا)

وضع از این قرار بود تا ماجرای «شبه‌ای» شمره پیش آمد. از همان آغاز، یعنی از ۲۰ شهریور ۵۸، که در جلسه عمومی کانون یکی از اعضاء هیئت دبیران گزارش داد که در دربارک «شبه‌ای» چه اقداماتی صورت گرفته، معلوم بود که قصد دارند این شبه‌ای را چه تشکیل بشود چه تشکیل نشود بهانه کنند تا بقول خودشان «ارتجاع حاکم» را «افشاء» نمایند. کسانی بودند - از جمله خود من - که در برابر این فتنه قویا به‌اعتراض برخاستند. آنان نمی‌توانستند بپذیرند که کانون نویسندگان در یکی از حساسترین لحظات تاریخی سرزمین ایران، در لحظه‌ای که سر نوشت انقلاب بهمن مطرح است، در لحظه‌ای که سوار شدن بورژوازی لیبرال بر گردن انقلاب بهمنای خفه شدن و قتل این انقلاب تاریخی است، رضای هدر رفتن آنهمه خونهای شریف است که ریخته شد تا طغوت‌نوازی گردد و دست امپریالیسم از ایران کوتاه شود، آری در چنین لحظه‌ای خطیری آنان نمی‌توانستند بپذیرند که کانون

نویسندگان نه‌فقط در کنار بورژوازی لیبرال قرار گیرند بلکه با انواع و اقسام ضد انقلابیون نقابدار نیز، که زیر پوششی از انقلابیگری و آزادیخواهی عمل می‌کردند، همراهی کنند. گناه به‌آذین و یاران او فقط و فقط این بود که بپیکیری و مساجت مخالف این امر بودند.

و انصود کرده‌اند که به‌آذین و یاران او در صدد بوده‌اند سیاست حزب توده ایران را بر کانون تحمیل کنند. آدم ذیمشور لایه از خودش می‌رسد چگونه؟ دست آنان که از تنها ارکان تصمیم‌گیری و رهبری کانون - یعنی هیئت دبیران - کوتاه بود و حتی بندرت در جلسه‌های عمومی کانون شرکت می‌کردند. پس چگونه می‌توانستند سیاست آن حزب را بر کانون تحمیل کنند؟ آنان اگر می‌خواستند چنین کنند لایه باید در آن دوره‌ای می‌کردند که بر هیئت دبیران تسلط داشتند. آیا در آن دوره سیاست حزب توده ایران را بر کانون نویسندگان تحمیل کردند؟ اگر پاسخ مثبت است، چرا صدای هیچ‌کدامشان در نیامد؟ مگر مغز متفکر هیئت دبیران فعلی در همان دوره عضو هیئت دبیران نبود، پس چرا هیچکس کلمه‌ای از او نشنید که گفته باشد به‌آذین و یارانش دارند چنین گناهی را مرتکب می‌شوند؟

ز آن دوره بگذریم. در دوره فعلی به‌آذین و یارانش، حتی اگر می‌خواستند، نمی‌توانستند هیچ سیاستی را بر کانون تحمیل کنند. گناه آنان، فقط و فقط، این بود که به جلسه‌های کانون آمدند و حرف‌های تهمت‌را از جیب و راست بجان خریدند، ولی نیک‌داشتند «شبه‌ای» به‌بلندگوی تبلیغاتی لیبرال‌های چپ‌ها و نیسیلیستهای ضد انقلاب تبدیل شود. مردشان هم تمام و کمال کف دستشان گذاشته شد: از کانون نویسندگان اخراج شدند.

اخراج به‌آذین و یارانش، ضمناً، علت دیگری هم دارد. لیبرالیسم که به بزرگ و دروزک آزادیخواهی این - همه احتیاج دارد، تاچهره‌گریش بوشیده بماند، بیخوری دست به این عمل مستبدانه نزده است. او که دارد در صحنه انقلاب شکوه‌مند ایران قافیه را می‌بازد و سنگ‌رهبیتی - چه دمکراتیک و ملی باشد و چه رادیکال و از این‌جور چیزها - یک یعداز دیگری از دستش خارج می‌شود، بدجوری به کانون نویسندگان احتیاج دارد. این است که می‌بیند می‌آرد نمایش احق‌قریبی ترتیب بدهد، مزاحمان را از کانون نویسندگان بیرون بیندازد و آن را بطور در دست تصرف کند.

نویسندگان معتقد به انقلاب بهمن و رهبر کبیر. آن چه باید بکنند؟ آنان چه خوب می‌بود اگر می‌توانستند کانون صفتی خود را نجات دهند و سیاستهای آن را با منابع انقلابی توده‌های محروم و ستمدیده این سرزمین قهرمان هماهنگ سازند. ولی حالا که در روی پاشنه دیگری می‌چرخد چه؟

اسخ چندان دشوار نیست: کانون صفتی از آن غاصبان باد! من که پاک نجسی سرم می‌شود و بخود اجازه نمی‌دهم که پشت سر آقایان لیبرال‌ها نماز بخوانم، چاره‌ای ندارم جز اینکه از کانونی که این همه برای اصلاحش چانه زده ام، استعفا بدهم. این نوشته، در حقیقت، ابستمفا نامه من از کانون نویسندگان ایران است.

ناصر ایرانی ۵۸۱۰۲۷۱

زده و از جمله چند کشور دست‌نشانده عرب است که خواهان تشکیل کنفرانسی برای باصلاح مسئله افغانستان شده است، در مورد بیت‌المقدس خیانت راتمام و کمال انجام داده است. سادات گفته‌است که بیت‌المقدس نباید دوباره تقسیم شود و بدین ترتیب باادامه‌های مسیوبیت‌های اسرائیل مینی پراینکه بیت‌المقدس پایتخت متحد و چاودانی اسرائیل است، همراه شده است. سادات همچنین با بگین، این دشمن قسم‌خورده کشورهای انقلابی اسلامی، درباره توطئه علیه انقلاب‌های ایران و افغانستان تباخی کرده است.

دولت ترکیه به آمریکا اجازه داد که از پایگاههای نظامی و جاسوسی علیه اتحاد شوروی و کشورهای خاورمیانه استفاده کند

امپریالیسم آمریکا دولت ترکیه را وادار کرد تا موافقت کند، باردیگر از ۲۶ پایگاه نظامی و جاسوسی در خاک ترکیه استفاده کند. دو پایگاه برای جاسوسی و جمع‌کردن اطلاعات از خاک اتحاد شوروی است. آمریکا پس از آنکه پایگاههای جاسوسی و خرابکاری خود را در ایران از دست داده، بیش از پیش متوجه ترکیه شد. «سپین آمریکا در پایگاه اینجریک در ترکیه استفاده خواهد کرد. از این پایگاه برای ایجاد تحرکات و حمله به کشورهای خاورمیانه استفاده خواهد شد. یک سناتور ترکیه چند هفته پیش در مورد احتمال استفاده آمریکا از این پایگاه برای اعراب و تهدید کشورهای دیگر هشدار داده‌بود. نیروهای ترقیبخواه در ترکیه شدیداً به اقدام دولت دمیرل، که موافقت‌نامه‌های تازه را یاری کرده است، اعتراض کرده و دولت را به تسلیم شدن در مقابل شانتاژ آمریکا متهم ساخته‌اند.

باصلاح محازات اقتصادی علیه اتحاد شوروی با ناکامی روبرو خواهد شد

خبرگزاری تاس ضمن بحث درباره باصلاح محازات اقتصادی علیه اتحاد شوروی مینویسد: «آمریکا درباره رویدادهای افغانستان هیاو برآه انداخته و میخواهد به‌قول خود اتحاد شوروی را تحت‌فشار قرار دهد. تاس تأکید کرد: «بر کسی پوشیده نیست که فشار به اتحاد شوروی در گذشته موفقیت‌آمیز نبوده و در آینده نیز موفقیت‌آمیز نخواهد بود. اما در مورد خرید گندم، باید گفت که زمامداران آمریکا اساس قرضیه خود را بر اساس بروج روانی استوار کرده‌اند. در زمان انقلاب کبیر اکتبر در ۱۹۱۷، کشورهای سرمایه‌دار و سرمایه‌داران روسیه میخواستند مردم را از گرسنگی آرزوی آورد، اما ناکام ماندند. امروز اوضاع کاملاً فرق کرده‌است.

اتحاد شوروی امروز روسیه تراری بیمار و فقیر نیست که توده‌ها نیازمند یک لقمه نان باشند. اتحاد شوروی امروز یک قدرت بسیار بزرگ صنعتی بایک کشاورزی بسیار پیشرفته است، و بر خلاف چند کشور دیگر صنعتی سرمایه‌داری، برای غذای مردم خود گندم خریداری نمیکند. مسئله گندم، بمنوان ماده خام مواد غذایی، در اتحاد شوروی کاملاً حل شده است. تنها مسئله خوراک دامی مطرح است. در این مورد نیز اتحاد شوروی کاملاً از عهده آن برمیاید. اما آمریکا با اقدام خود نشان داد که بید به قراردادهایی که روسای جمهوری این کشور امضاء میکنند، وفادار نیست و این مسئله میتواند چهره واقعی امپریالیسم را برای مردم جهان بازمه عریانتر کند.

دبیر کل حزب کمونیست فرانسه: برای خروج از بحرانی که جامعه فرانسه درگیر آنست، راهی جز سوسیالیسم وجود ندارد

ژرژ مارشه، دبیر کل حزب کمونیست فرانسه، در نطقی خطاب به کارگران مجتمع «آتوم‌ماش» در ولگودونک در اتحاد شوروی گفت: «شما با کارگران و تکنولوژی بسیار پیشرفته‌ای که در اختیار دارید، مردم را قادر میسازید تا از منابع بره‌یایان اتم استفاده کنند و در عین حال ایمنی را تضمین میکنند.» ژرژ مارشه ضمن اشاره به امکانات وسیع اتحاد شوروی در زمینه انرژی گفت: «چشم‌انداز رشد گونه‌گون تولید انرژی از چشم‌اندازهای رشد جامعه شوروی در هه‌زمینه‌ها جدائی‌ناپذیر است. رشد جامعه شوروی، برای همه مردم پیشرفت بی‌سابقه اجتماعی فرهنگی و انسانی را تضمین میکند. این پیشرفت ارزش ه‌ساختی را که سوسیالیسم به مشکلات تحول تاریخی داده است، تأکید میکند.»

مارشه خطاب به کارگران «آتوم‌ماش»، که بزرگترین مجتمع تولید تجهیزات برای نیروگاههای برق هسته‌ای است، گفت: «در حال حاضر مسئله تولید انرژی، چه در سطح جهانی چه در سطح کشور فرانسه، در دم‌رکز یک برخورد طبقاتی حاد و مبارزه شدید سیاسی و ایدئولوژیک قرار دارد. برای خروج از بحرانی که جامعه فرانسه درگیر آن است، راهی جز سوسیالیسم وجود ندارد. مادر فرانسه مبارزه میکنیم با کارگران و مردم از بورژوازی هم‌آنچه را که در حال حاضر میتوان در این مورد به‌سبب آورد، بچنگ آورند.» مارشه گفت: «کمونیستهای فرانسه کاملاً مصمماند به مبارزه‌ای قاطع برای صلح جهانی، دست زدن و کارگران اتحاد شوروی بیایي را که پرداخته‌اند، بنحوی میداند.»

مراسم بزرگداشت تقی باقری

سندیکالیست برجسته و مبارز ایران

از طرف گروهی از سندیکاهای اتحادیه‌های کارگری تهران، مراسم هفتین سالگرد درگذشت تقی باقری، کارگر مبارز و سندیکالیست برجسته ایران، در تاریخ ۲۸ اردیبهشت ۲۵ ساعت ۲:۳۰ بعد از ظهر در صحن مطهر حضرت عبدالعظیم، برگزار میشود. در اطلاعیه‌ای که باین مناسبت انتشار یافته است، آمده:

«ما ضمن اظهار همدردی نسبت به برداران کارگردخالیات که چنین انسان عالی‌قدری را در میان خود ندارند و فشارهایست‌ترین احترامها نسبت به تقی باقری، از کلیه کارگران دعوت می‌نمائیم که در مراسم بزرگداشت آن مرحوم که در ساعت ۲:۳۰ اردیبهشت ۲۵ مطهر حضرت عبدالعظیم برگزار خواهد شد، حاضر شوند.»

از طرف گروهی از سندیکاهای اتحادیه‌های

چرا دروغ؟ چرا تهمت؟ چرا وارونه سازی واقعیتها؟

روزنامه «کار» از ادامه این روش ناشایست چه طرفی می بندد؟

روزنامه «کار»، ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق، در دوشماره ۳۹ و ۴۰ خود، متأسفانه بار دیگر مقابله اندیشه ای را با تهمت زنی و حملات شخصی دروغ پردازانه عوضی گرفته و با اقدام ناشایستی دست زده است: از یکطرف در شماره ۳۹ (دیماه) نوشته است:

«روزی نیست که روزنامه مردم با تیترهای درشت از اوضاع انفجار آمیز گران و دشت چیزی نویسد و پرده از فعالیت های «ضد انقلاب» بردارد، و از خود می پرسد:

«باز چه شده است که فغان توده ای ها را این چنین به آسمان برده است؟»

از طرف دیگر، در یک شماره بعد (شماره ۴۰) همین روزنامه، بدون آنکه خود را به تناقض گوئی- هایش آشنا نشان دهد، تاکید میکند:

«زمین داران ترکمن صحرا مانند گذشته دست به دسیسه چینی، جنگ افروزی و کشتار روستائیان می زنند. اخیراً تحریکات این عناصر منور شدت گرفته است.»

آیا این مطالب را هیت تحریریه روزنامه ارگان سازمان نوشته، یا با هم گزافه ها و خطاهای مختلف هر یک نظری را بر زمین دارند؟ اگر برای نویسنده مقاله «کار»، جنگ افروزی و کشتار روستائیان «اخیراً» شبت گرفته است. همدار روزنامه مردم به موقع و در جریان حادثه کشتار روستای توزالی انجام شد، (کشته شدن یک جوان و مجروح شدن چند تن دیگر و تهدید ساکنان پیداف آن روستا به کشتار جمعی و تحریک خانه ها) یعنی همدار در جریان فاجعه ای که زمیندار بزرگسی به نام «مفرحی» به دهقانان ترکمن تحمیل کرده بود و هنوز ادامه دارد، اعلام شد. چگونه است که همدار بجای موقع «مردم» وسیله تحریک و تحقیر است و همان مضمون اگر یک ماه بعد و به موقع در «کار» تکرار شود، شایسته است و بجای!

شبه از این قرار است که نویسنده مقاله «کار»، ضمن تحقیر همدار به موقع، و تحریف آن، خواسته است ثابت کند که حزب توده ایران از زمینداران بزرگ، که گویا بعضی از آنها هم «عضو فعال» حزب توده ایران هستند، حمایت میکنند! و این همدار برای آن بوده است که آنها از تعرض مسمون بمانند!

در این رابطه قبل از هر چیز، به آن عده از نویسندگان با حسن نیت «کار» توصیه میکنیم که نامه سرگشاده کمیته مرکزی حزب توده ایران را به شورای انقلاب (مندرج در شماره ۱۳۴ مردم) بخوانند تا یک بار دیگر با موضع صریح، قاطع و رسمی ما درباره مسأله املاک کلیه بزرگ مالکان، بدون استثناء، و قطع ریشه نظام بزرگ مالکی و در دفاع از حق دهقانان برای تصاحب زمینهای این گروه از غاصبان، آشنا شوند و به راههای عملی و مشخصی که برای پیشبرد چنین پیکاری ارائه شده است، پی ببرند.

و اما نویسنده مقاله «شورای کشاورزان سد و شمشیر» را چه کسانی تشکیل میدهند، (کار شماره ۴۰) ضمن ارائه فهرست اسامی چند تن از زمینداران بزرگ منطقه، مدعی شده است که «حدائق» در نظر آن آنها به نامهای «جعفری» و «محمدی» از توده ای های فعال (۱) منطقه بشمار میروند.

ما نه برای متقاعد کردن این نویسنده مقاله «کار» و نظائر او، بلکه برای باز کردن چشم خوانندگان با حسن نیت «کار» و آن نویسندگان «کار» که حسن نیت دارند، و دفاع از واقعیتها، یادآوری میکنیم.

اخبار کارگری

در کوره پز خانه های اردبیل چه می گذرد؟

شهرستان اردبیل پانزده کوره پزخانه دارد. در این کوره پزخانه ها کار بصورت کثرتی انجام می شود. کارگران کوره پزخانه ها نه در محل کار خود و نه در سطح شهرستان، هیچ نماینده ای ندارند و کارفرما هر لحظه ای که اراده کند شخصاً در مورد اخراج کارگران تصمیم می گیرد. کارگران از ابتدائی ترین حقوق خود محرومند از حق مسکن، حق اولاد، بیمه و درمان و سندیکا و شورا خبری نیست. کارفرمایان با بیمه شدن کارگران مخالفت می کنند. سطح دستزد بسیار پایین است، بطوریکه کارگران با روزانه نزدیک به یازده ساعت کار شاق و بیوقفه، حداکثر حدود ۳۰۰۰ تومان دستزد می گیرند. کارگران آجرچین به ازای هر هزار آجر که بمطور پخت به کوره حمل میکنند و در آنجا می چینند، تا اوائل سال جاری، فقط پانزده تومان دستزد می گرفتند. در حال حاضر با تلاش کارگران این مقدار به بیست تومان افزایش یافته است. کارگران خشت کار به ازای هر هزار خشت که تولید می کنند،

۱ شخصی بنام آقای جعفری، که به اعتبار لیست مندرج در روزنامه «کار» ۲۰۰۰ هکتار زمین در اداری سد و شمشیر دارد و گویا از اعضای فعال حزب توده است (۱) همان دامانی حالت جعفری، است که از بزرگترین رهبران ضد انقلاب شناخته میشود. هوست که در حادثه خونین ۱۹ بهمن ماه ۱۳۵۷ گنبد کاووس سه روز پیش از پیروزی انقلاب به تفرقه رزمی ساقط شده شام مخلوع سخت فعالیت میکرد و هم اکنون از جمله فراریانی است که در آمریکا پناهنده شده و اساساً چنین شخصی بنام جعفری عضو حزب توده ایران نیست. چه سودی نویسنده «کار» از این دروغ پردازی میبرد؟ کدام سیاسی رامیتواند بر پایه تهمت استوار سازد!

۲ از شخص دیگری بنام «محمدی» در همین مقاله به عنوان «عضو فعال حزب توده ایران» نام برده شده است، که اولین بزرگترین سرمایه دار و زمیندار گنبد کاووس است. ولی وی نیز هرگز عضو حزب توده ایران نبوده و اکنون نیز نیست. چرا نویسنده مقاله «کار» به چنین دروغ بی پایه ای متوسل میشود و آیا واقعاً اینقدر بی پایه شده و بهین بست رسیده، که جز تهمت و افترا هیچ وسیله ای برای بیان سیاست ضد توده ای خود ندارد!

۳ به این مناسبت تذکر این نکته نیز ضروریست که نویسنده مقاله «کار» و نظائر او، که ظاهراً به ضد بزرگ مالکان تبلیغ میکنند و ما را به طرفداری از آنها متهم میسازند، در آن جاهایی که در تصرف اراضی این مالکان دخالت داشته اند، قطعات وسیعی از زمینهای همین آقای محمدی را از جمله قطعات پنهان کاری در «شام تپه» را به او «پخشیده اند» (۱) و ناملاً ۵۰۰ هکتار از اراضی شخصی بنام «ولی اله پارسا» را که در تصرف خود نامبرده اند از شمول تصرف و تقسیم، منافی داشته اند! بهتر است نویسنده مقاله «کار» و نظائر او باین «اغراض» و علت آن توجه کنند و کمتر دروغ پردازی نمایند.

۴ شورایی بنام «شورای کشاورزی سد و شمشیر»، که درباره تشکیل دهندگان آن، از جمله «اعضای فعال حزب توده ایران» قلم فرسائی شده، هرگز تشکیل نشده است. خبر نگار «کار»، که قصد تهیه یک خبر داغ و پرسر و صدا و تحریک آمیز بسبب مطبوعات معلوم الحال ضد کمونیستی شری، برای چاپ یک کلیشه باهمراه امضاء شتاب داشته است، دعوت نامه تشکیل چنین شورایی را، که هرگز تشکیل نشده، به جای یک سند رسمی به خورد خوانندگان خود داده است!

۵ برای آنکه معلوم شود موضع رهبران محلی «سازمان چریکهای فدایی خلق» در قبال همین مالکان بزرگ و سرمایه داران از چه قرار است، بدینست اعضای کادر رهبری این سازمان، که پنهان داشتن هویت خود را «رمز پیروزی» خود میدانند، خویش را معرفی کنند، تا هر گونه ابهام در رابطه آنان از نظر خویشاوندی و «علاقه ملکی» و پیوند مسلکی و نحوه عمل با سازشکاران و دشمنان خلق زدوده شود. فعلاً این «مشت» را به عنوان «نمونه خروار» (یا نمونه ای از اردو نه سازی و واقعیتها) داشته باشیم تا بعد، به بسختی ترمساج «کاندیدای چریکهای فدائی خلق» برای مجلس خبرگان از گنبد کاووس، کسی جز خواهرزاده همان «جعفری» زمیندار بزرگ نیست که بصورتی تحریک آمیز او را «عضو فعال حزب توده ایران» قلمداد کرده اند! تو خود حدیث منقول بخوان از این مجله!

۶ در پایان، برای آنکه در سطح کشوری هر گونه شک و تردید را بهام آزرین برود و جلوی هر گونه دروغ پراکنی و افترای احتمالی گرفته شود، پیشنهاد میکنیم که کلیه رهبران سازمان چریکهای فدائی خلق و کلیه رهبران حزب توده ایران، فهرست تمامی دارائی خود و خانواده خود را، اعم از املاک و مستغلات، کارخانه، کارگاه و تعمیرگاه و مغازه و فروشگاه و همچنین اثاثیه منقول و دارائی غیر منقول و حساب بانکی شخصی و غیره را، رسماً هر یک در روزنامه ارگان خود اعلان کنند. هر کس واقعیتی را پنهان کرد، مال پنهان شده بفتح خلق مصادره شود.

خلاصه کنیم: از تهمت زدن و دروغ بی پایه که کاری پیش نمی رود. حداکثر چند روزی میتوان چند نفری را فریفت و یا در افکار آنان پویشانی و سردرگمی ایجاد کرد. ولی البته سیاستی را نمیتوان شالوده ریزی کرد. کفگیر سیاست ضد توده ای باید خیلی به ته دیگ خورده باشد که برخی ها به چنین شیوه هائسی متوسل میشوند. پیشنهاد ما اساس مطلب را در عالیترین سطح و به بهترین وجه در معرض قضاوت همگان قرار خواهد داد. این گوی و این میدان! قبول کنید تا معلوم شود که ریگی بکفش ندارید!

۸۰۰ ریال می گیرند.

سطح نازل دستزد در کوره پزخانه ها کارگران را به اعتراض همه جانبه واداشت. از جمله تابستان گذشته بدینال شکایت کارگران به سپاه پاسداران، این سپاه حتی پیشنهاد کرده بود که روزانه معادل ۱۲۰۰ تومان به یکی از صاحبان کوره پزخانه ها بپردازد و در عوض اداره کوره پزخانه به سپاه واگذار شود، ولی کارفرما از پذیرش این امر خودداری کرد. سپاه پاسداران طی یک اعلامیه افشاکری این مسأله را به اطلاع مردم اردبیل رساند. صاحبان کوره پزخانه ها ادعا می کنند که ضرر می کنند، و در عین حال حاضر نیستند از این «ضرر» خود چشم پوشی نمایند. کارگران معتقدند که وجود چنین شرایطی در واحدهای تولیدی، آن هم پس از انقلاب بزرگ مردم ما بر علیه غارتگران خارجی و داخلی، لگنهنگی است که وزارت کار باید با پیگیری در اجرای قوانین مترقی بسود مستضعفین، آن را از دامن جامعه پاک کند.

وضع اسفبار کارگران کتابفروشی

کارگران کارگاه های کوچک و مغازه ها در شمار محروم ترین قشر کارگران محسوب میشوند، زیرا حداقل حقوق کاری که در قانون کار سال ۳۷ منکس است، این دسته عظیم کارگران را دربر نمی گیرد. در این میان باید از کارگران کتابفروشی یاد کرد. ظاهراً کارگران کتابفروش در مقایسه با دیگران، از جمله کارگران نانوائی، که از پام تا شام کار می کنند، وضع بهتری دارند، ولی با اندک توجه به موقعیت این صنف، شرایط دشوار

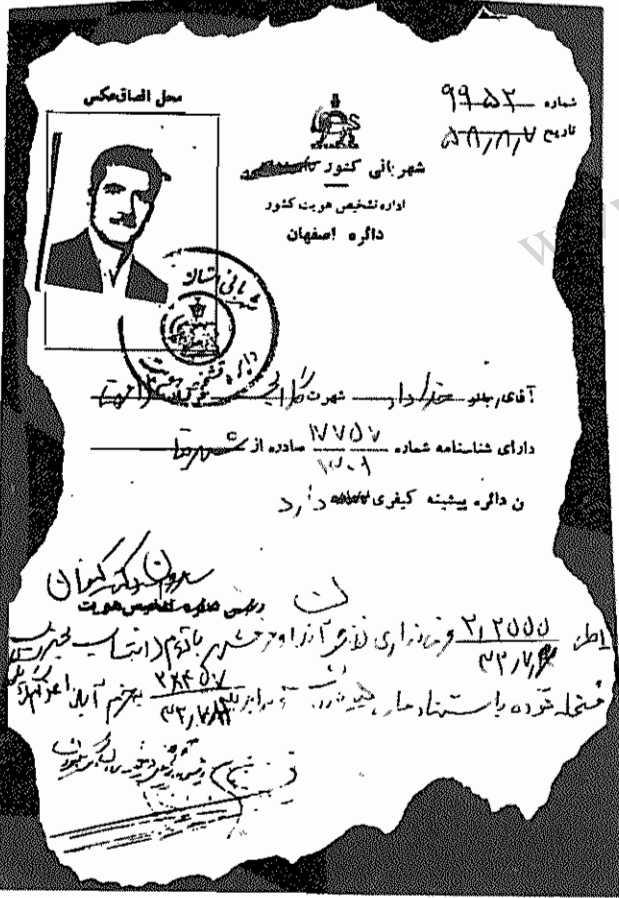
ساواکی بودن پیشینه جرم و خیانت است یا توده ای بودن؟ ادارات را پاکسازی کنید

در ایران امروز آیا کسی هست که انتساب به عضویت حزب توده ایران را جرم و سابقه کیفری محسوب دارد؟ شاید از این سوال تعجب کنید و بگوئید جز ساواکی ها و سرسپردگان شاه مخلوع و شاید هم برخی چپ نماهای توطئه گر و آتشین مزاج، کسی چنین حرفی را امروز، یکسال بعد از سرنگونی رژیم سلطنتی، نمیتواند بزند. اما چنین نیست. دردستگاه دولتی هم هنوز هستند افراد صاحب مسئولیت و مقام، که چنین عقیده ای دارند و در این باره سند و مدرک هم صادر میفرمایند.

ماده ۵۵ با زداشت و بر این نامه شماره ۲/۳۴۵۷ بخرم آباد اعزام گردیده است
این کلامند جمهوری اسلامی تاکنون نفهمیده است که دیگر کارمند رژیم سلطنتی منحل نیست، نمیداند که استعمال اصطلاح واژه منحل در مورد حزب توده ایران از ابعاد است رژیم ضد مردمی محمد رضا پهلوی بوده است و بکار بردن آن در حال حاضر که این حزب فعالیت علنی دارد، نابجا است. گذشته از اینکه هیچگاه حزب توده ایران قانوناً منحل نگردیده است. وی همچنین نمی فهمد که با زداشت با حبس ملت محکومیت فرق دارد و تا شخص قانوناً محکوم نگردد، ولو آنکه مدت با زداشت دراز باشد، فاقد پیشینه کیفری محسوب میشود. و بالاخره صرف استاد اتهام عضویت در حزب توده ایران دلیل وجود سابقه مجرمیت نیست. دلیلی که همواره در زمان حیات خود با استناد بان (بدون اعلام آن) فرزندان این کشور را از داشتن شغل محروم میکرد.
آیا نباید گفت که ساواکی ها یا کسانی که چون ساواکی فکر و عمل میکنند، همچنان در بعضی ادارات مصدر امور هستند؟ آیا نباید باین نتیجه رسید، اینان که مانند گذشته فکر میکنند و آرزوی اعاده گذشته را دارند، باید رسماً پاکسازی و طرد شوند.
(کلیشه سند مربوطه را عیناً چاپ میکنیم)

بهبوده نیست که پس از پیروزی انقلاب ضد امپریالیستی و خلقی، حزب توده ایران کراراً ضرورت پاکسازی در ادارات را خاطر نشان کرده است. اما متأسفانه هنوز کارمندان سرسپرده رژیم طاغوتی در رأس بعضی از ادارات قرار گرفته اند و اعمالی انجام میدهند که گویی از انقلاب و آثار آن در بی خبری مطلق فرادارند. این افراد مصوبات دولت جمهوری اسلامی و شورای انقلاب اسلامی را قبول ندارند و بان عمل نمی کنند. همه میدانند که کلیه محکومیت های سیاسی در دوران ۳۷ ساله رژیم منقر گشته. تحت هر عنوان که باشد، لغو گردیده است و بدین ترتیب کلیه محکومیت های اعضای حزب توده ایران، که توسط عمال رژیم منظور پهلوی صادر شده بود، ملغی اعلام گردید. حزب توده ایران بطور علنی فعالیت میکند و روزنامه ارگانش دارای امتیاز رسمی است و مقوله «منحل» باهمراه رژیم منحل پهلوی در مورد حزب ما، بگور رفت. افسران توده ای، که وسیله رژیم سابق نیز باران شدند، «شهید» محسوب گردیدند.

با وجود این، سران دکتر کیوان، رئیس دایره تشخیص هویت اسفهان، طی نامه شماره ۱۳۵۸/۸/۷-۹۹۵۲ اعلام داشته است که آقای خداداد گلایی دارای پیشینه کیفری است، زیرا وی با اتهام انتصاب «بجز منحل توده»، باستاند

کار و زندگی شان آشکار می شود. ساعت کار اغلب کارگران کتابفروش از ۹ صبح الی ۸ بعد از ظهر، آن هم بدون دریافت اضافه کار است. برای تعیین حداقل دستزد و میزان افزایش آن بر اساس سنوات خدمت، هیچ ضابطه ای وجود ندارد. افزایش مابه التفاوت حداقل دستزد، مصوب فروردین ۱۳۵۸، نیز برای این کارگران اجرا نشده و عده ای از این کارگران بصورت پورسانت از تعیین مزد متناسب با درصدی از فروش روزانه - کار می کنند. بدینوسیله است که با توجه به بیگاری موجود و ایجاد گسترده آن، این کارگران با دریافت حقوق ناچیزی حاضر به کار می شوند.
گذشته از این، اکثر کارگران کتابفروش زیر پوشش بیمه های درمانی قرار ندارند و مزایایی از قبیل حق مسکن، حق اولاد و غیره اصلاً مطرح نیست. مرخصی استحقاقی کارگران نیز تابع هیچ ضابطه مشخصی نیست.
خطر اخراج برای این کارگران دردناکترین کابوسی است که یک دم آنان را رها نمی کند. کارفرما مطلقاً به اراده خود می تواند کارگر را اخراج کند و هیچ قانونی او را مشروط و محدود نمی کند. ناگفته نماند که حتی موارد موجود در ماده ۳۳ مبنی بر باز خرید کارگر و اعلام تصمیم اخراج به کارگر پانزده روز پیش از اخراج هم رعایت نمی شود.

با اتکاء به پیام تاریخی امام خمینی، مسئله کردستان را از راه مسالمت آمیز، با تأمین حقوق ملی خلق کرد، بسود انقلاب ایران حل کنیم

به ارانی

ای آسمان بیکران
ای افتخار عاشقان
درخت سبز جنگل مبارزان
زالل فکر تو
رهی بود برای ما
سرود فتح ضد خصم ما
و گام گام رزم تو
ستاره ایست بر فراز ما
که رهگشا بود
ز راههای شب بسوی صبح نیلگون
طلوع نو برای ما
و هر کلام تو
چو نغمه ای ز زندگی
نگاه تازه ای بسوی زندگی
به سینه های رهروان
رهائی دیگر برایشان
برای ما

ژاله

کاخ بسیدار و لاریزین کدیم

خانم حزب توده ایران

رفقای حزبی، هواداران، دوستان حزب و هموطنان!

ما میخواستیم همراه شما و به کمک شما جشن چهلین سالگرد تأسیس حزب توده ایران را در خانه حزب برگزار کنیم. برای خریدن و بنا ساختن خانه حزب به کمک مالی شما نیازمندیم. با کمک خود در این جنبش همبستگی و خلقی شرکت کنید.

کلیک مالی خود را به نام رضاشلوکی، شماره پانزده ۸۶۸، بانک تهران، شعبه ایران شهر شمالی بپردازید.

توجه: ۱) پرداخت پول، یادکر مشخصات فوق، به تمام شعبه های بانک تهران ممکن است. ۲) از کمک کنندگان خواهشمندیم فتوکپی فیش بانکی را به آدرس دبیرخانه کمیته مرکزی: تهران، خیابان ۶ آذر، شماره ۶۸ ارسال دارند.

بدرود بیکران به رفقای کمیته مرکزی و همه دست اندرکاران ساختمان خانه حزب

ما، دانشجویان دمکرات، که در رشته معماری دانشکده هنرهای زیبای، دانشگاه تهران مشغول تحصیل می باشیم، ضمن دادن پاسخ مثبت به فراخوان بزرگ حزب توده ایران، اعلام میکنیم، با تمام امکانات خود آماده ایم تا به سهم خود در راه تحقق این آرمان همه زحمتکشان ایران، یعنی ساختمان خانه حزب فعالانه شرکت کنیم. و همگی بر این امر معتقدیم که این یکی از گرانترین فرصتهایی است که با پشتوانه عظیم خود، یعنی انقلاب بزرگ ملی و دموکراتیک مردم ایران پیش روی ما قرار گرفته است.

در این رابطه توضیح این نکات ضروری است:

- ۱- امکانات ما در زمینه های طراحی، نقشه کشی و نظارت است.
- ۲- سعی میشود طریقه ای برنامهریزی منظم (بین رفقای دانشجوی) ترتیبی اتخاذ شود که در همه روزهای هفته (حداقل نیموقت) تعدادی از رفقا وقت خود را در اختیار ساختمان خانه حزب قرار دهند.

به امید برپا نمودن هر چه باشکوهتر جشن چهلین سال فعالیت حزب در خانه حزب توده ایران.

دانشجویان دمکرات دانشکده هنرهای زیبا، رشته معماری

به ما میگویند: آيا اشتباه نمیکنید؟ آيا نگران نیستید؟ آيا درست حسابش را کرده اید؟

افرادى، برخى از راه دلسوزى صادقانه و محبت آمیز، برخى بعزت جهالت و عامیگری سیاسى و بعضى دیگر به انگیزه های مودبانه بما میگویند: «آيا شما فکر نمیکنید که در حمایت گری از مشى امام خمینی خیلی جلو رفته اید؟ آيا شما فکر نمیکنید که اگر «ورق برگرده» شما باین سبب بار دیگر دچار مصرات و زیانهای سیاسى و جانی خواهید شد؟ آيا شما فکر نمیکنید که خود یاران امام، اگر براوضاع و مخالفان خود به پیروزی نهایى دست یابند و خود را از مشار مخالفان خلاص کنند، باشما معامله بدی خواهند کرد؟ آيا بهتر نیست که محتاط تر باشید و طوری عمل کنید که جریانهای دیگر سیاسى موجود در کشور، هیچکدام از شما کاملاً مأیوس نشوند و سرنوشت شما با سرنوشت تنها يك جریان (مشى امام) گره نخورده؟»

در این زمینه سخنان مفضل و مکرر گفته میشود. همه این سخنان از این مقدمه و زمینه فکری ناشی میشود، گویا سیاست يك حزب باید سیاسى باشد که بدین مبارزه به پیروزی، حتی به پیروزی نزدیک بیا نجامد. مبارزات دیگر، سیاست حزب یعنی سیاسى که سود آور باشد.

ساختن يك پیروزی نزدیک را برای سیاست يك حزب، ماركس سوداگرانه و

بازاری و غیر انقلابی میدانیم و بدان ایداً و اصلاً و بیچوجه معتقد نیستیم. تمام کسانی که در این زمینه سوء تفاهمی دارند، از این سوء تفاهم خارج شوند.

ملاک سیاسى حزب ما ملاک اصولیت است، بدین معنی که در مرحله کنونی تکامل تاریخ کشور ما، کدام سیاسى در منقبت خلق ایران است. اعم از اینکه این سیاسى به پیروزی آسان برسد یا برای نيل به پیروزی هنوز راه بسیار دشواری را در پیش داشته باشد و هنوز باید مبارزات سخت و طولانی انجام گیرد.

وقتی ما تشخیص دادیم که سیاسى پشتیبانی از مشى ضد امپریالیستی و خلقی امام خمینی بین انواع مشی های راست و چپ دیگر، که اکنون در ایران مطرح است، خلقی ترین سیاسى است، در آن صورت با قاطعیت در این راه، بی پروا از عواقب شخصی یا جمعی آن، کاملاً بیگانه ایم. معنای انقلابی بودن، معنای مبارزه انقلابی کردن جز این نیست. مبارزه انقلابی سوداگری نیست.

منطق اینجاست که به مشى سیاسى حزب توده ایران درست از دو نقطه متقابل و متضاد حمله میشود. کسانی میگویند، حزب توده ایران از ازل فرستطلب و دنیا پرور و فاقد جرات انقلابی بوده و لذا روش دنباله روی امام را گرفته است تا از فرصت استفاده نکند و کسانی هم ما را میترسانند که در جاده خطی ناگ و بی سرانجام و لغزان و موقتی کام گذشته ایم و فرداست که یا شمشیر برای امپریالیسم آمریکایا و یا دشنه زهر آکین «فلا تریسم آخوندی» کار ما را خواهد ساخت! بالاخره نفهمیدیم، فرصت طلبی ما حادثه - جو! البته نه این و نه آن، بلکه حزبی که مسئولیت تاریخی خود را تشخیص میدهد و بر اساس تحلیل علمی خود عمل میکند و با پیشداوری وارد صحنه نمیشود. نه با این پیشداوری که دنیا لوری و فرصت طلبی کند تا خود را از حوادث بیمه نماید و نه با این پیشداوری که سیاسى محتاط و مرموز و نامعنی را در پیش گیرد و موافق توصیه عرفی شیرازی عمل کند که گفت: «چنان با نیک و بد خو کن که بعد از مرگت، عرفی مسلمانان به زمر مشی و هند و یسوزانند.»

تحلیل ما از جریانهای ساده است. صرف نظر از ضد انقلاب، که مشى ضد انقلابی خود را در لباسها و اشکال گوناگون دنبال میکند، در ایران چهار جریان عمده وجود دارد:

- ۱- مشى بورژوازی لیبرال، که خواستار ادامه راه روشدین است.
- ۲- مشى دمکراسی انقلابی (قشرهای متوسط جامعه و روشدین)، که به رهبری امام خمینی است.
- ۳- خواستار محدود کردن سرمایه داری و مبارزه با امپریالیسم است. در عین حال در بین هواداران این مشى

کند و کسانی هم ما را میترسانند که در جاده خطی ناگ و بی سرانجام و لغزان و موقتی کام گذشته ایم و فرداست که یا شمشیر برای امپریالیسم آمریکایا و یا دشنه زهر آکین «فلا تریسم آخوندی» کار ما را خواهد ساخت! بالاخره نفهمیدیم، فرصت طلبی ما حادثه - جو! البته نه این و نه آن، بلکه حزبی که مسئولیت تاریخی خود را تشخیص میدهد و بر اساس تحلیل علمی خود عمل میکند و با پیشداوری وارد صحنه نمیشود. نه با این پیشداوری که دنیا لوری و فرصت طلبی کند تا خود را از حوادث بیمه نماید و نه با این پیشداوری که سیاسى محتاط و مرموز و نامعنی را در پیش گیرد و موافق توصیه عرفی شیرازی عمل کند که گفت: «چنان با نیک و بد خو کن که بعد از مرگت، عرفی مسلمانان به زمر مشی و هند و یسوزانند.»

تحلیل ما از جریانهای ساده است. صرف نظر از ضد انقلاب، که مشى ضد انقلابی خود را در لباسها و اشکال گوناگون دنبال میکند، در ایران چهار جریان عمده وجود دارد:

- ۱- مشى بورژوازی لیبرال، که خواستار ادامه راه روشدین است.
- ۲- مشى دمکراسی انقلابی (قشرهای متوسط جامعه و روشدین)، که به رهبری امام خمینی است.
- ۳- خواستار محدود کردن سرمایه داری و مبارزه با امپریالیسم است. در عین حال در بین هواداران این مشى

پاسخی به یکی از پاسخهای آقای جلال الدین فارسی

توضیحی در مورد حزب جمهوری خلق مسلمان

«حزب جمهوری خلق مسلمان» که فدائیه های ضد انقلابی و مغرب آن علیه رهبری انقلاب و جمهوری اسلامی ایران، اکنون اظهار - من الشمس شده است، همچنان بعنوان عامل اجرای توطئه های امپریالیسم آمریکا در ایران به اعمال نفوذ افکنانه و جنایتکارانه خود ادامه میدهد. این حزب که خیلی زود به مأمور تمامی جنایات کاران، ساواکیها و وابستگان رژیم متفرد پهلوی تبدیل شد، کوشید تا با بهره گیری از اعتقادات مذهبی توده های مردم آذربایجان و پنهان شدن در پشت نام یکی از مراجع، زمینه را برای ایجاد جنگ برادر کشی فراهم سازد. ولى خوشبختانه با هشایاری توده های مردم و کوشش یگانه و نیروهای انقلابی این توطئه خائفانه عقیم ماند و ماهیت پلیدی و ضد انقلابی این حزب بر مردم آشکار گردید.

اکنون خواستار مردم انقلابی ایران اینست که مقامات مسئول این کانون فساد، توطئه و جنایت را هر چه سریعتر منحل سازند و توطئه گران ضد انقلابی را با مجازات درخورشان برسانند.

حزب توده ایران به عنوان يك حزب مسئول و متعهد و مومن به انقلاب بزرگ مردم ایران و رهبری این انقلاب، نخستین سازمان سیاسى بود که به افشای اصولی فدائیه های توطئه گر است. این «حزب» بر پرداخت و ماهیت ضد انقلابی آن را بر ملا نمود. لازم است متذکر شویم که مؤسبین اولیه این حزب، که صادقانه به انقلاب ایران و رهبری آن معتقد بودند، همانگونه که خود اعلام داشته اند، با اعمال ضد انقلابی گرداندگان کنونی این حزب موافق نبوده و قاطعانه آنرا محکوم کرده اند. خواننده گان «مردم» بخوبی میدانند که مؤسبین اولیه این حزب در ادراکات پست و سطحی خود و شریک در انتخابات مجلس خبرگان، طی نامه های سرگشاده ای، که با امضای حجت الاسلام سیدهادی خسروشاهی، در ۱۸ مرداد ۲۲ درجاریه منمکس گردید، انحلال این حزب را اعلام و رابطه خود را با اعمال

که مسئولیت اولیه و اصلی را حس نکرده و شمشیر کشان پر گروهبای چپ حمله میبرد و باز گذاشتن فضای دمکراتیک را برای آنها - و فقط برای آنها! مشروط میسازد؟

بگذریم از دشرط مسخره بیانیه استفاد و توبه نامه دمورد «وابستگی به خارجی»، که متأسفانه باید بیاد آورد که ۲۵ سال همین مطلب، حربه و تهمت ساواک شاه مخلوع و سعه صدر یا گشاده بطنیاتی او بود. باید بیاد آورد که فعالیت، نبرد، فداکاری و ایثار اینهمه زحمتکش ایرانی معتقد و متعهد و مبارز از آن دیدگاه «وابستگی بقدرت خارجی» تعبیر میشد و تنها فضای بسته شکنجه گاه پرورستان گشوده میشد. باید بیاد آورد که برای آن دستگاه نیز نوشتن يك تفرنامه و يك سخنرانی تلویزیونی و استفاد - نامه در تقبیح قدرت خارجی، و یا افشای انحراف، کافی بود تا

نیروهای اصیل چپ، حامی، شریک و مدافع انقلاب اند. فعالیت در فضای دمکراتیک حق مسلم آنها و دستاورد خلق انقلابی ماست

بروی کدام احزاب و گروهها فضای دمکراتیک باز نخواهد بود؟ بروی وابستگان به ضد انقلاب؟ بروی جیره خواران سابق ساواک؟ بروی لیبرالهای سازشکار که اسب تروآی امپریالیسم آمریکا و سرمایه داری وابسته هستند؟ بروی قشریون راست گرا و انحصار طلب، که با سیاست ارتجاعی خود راه را بر حمله دشمن پخلق هموار میکنند. نه! فقط چپها مشمول اظهار نظر آقای فارسی قرار گرفته اند، چپها نیروی اصیل آن یکپیرترین حامی انقلاب ایران بوده و هستند، که سرسختانه بیش از ربع قرن علیه سلطه امپریالیسم آمریکا و سلطنت محمدرشاه شاه و وساواک اوزبیده و اینهمه قربانی وزفدانی داده اند، که با اینهمه شعور و درایت محتوی ضد امپریالیستی و خلقی خط امام را تشخیص داده و به میان مردم برده اند. نکند آنها بچین خاطر مورد «بیمه» قرار گرفته اند و وجود و فعالیتشان توسط کاندیدای ریاست جمهوری - برخلاف نص و روح قانون اساسی - «مزام» تشخیص داده شده است!

رئیس جمهور آینده ایران باید تکبیلان قانون اساسی باشد و تخلف از آنرا اجازه ندهد، ولی چه میتوان گفت درباره کاندیدائی

«گناهکار» مشمول معفو شاهنشاهی قرار گیرد و فضای بسیار پست دمکراتیک (۱) در مقابلش، با تمام آلف و الوف مربوطه گشوده گردد. ولی چپهای راستین بختی - ها و قبیحی ها و انتشار بیانیه ها و نفرت نامه نویسی در زمان ساواک هم در دادگاه و سبایا تمیید و زندان، شکنجه و چه بسیار مارك را بجان خریدند. آن رژیم سلطنتی دست نمانده میبایست که چنان کند، زیرا که با ماهیتش مطابق بود و از سرشتش برمیخاست. ولی کاندیدای ریاست جمهوری اسلامی ایران چرا کاندیدای معرفی شده از جانب حزب جمهوری اسلامی چرا! چه راستین، همانطور که قاطعانه علیه امپریالیسم و سرمایه داری وابسته و زمینداری بزرگ میزد، همانطور که قاطعانه از مشى ضد امپریالیستی و خلقی امام خمینی مدافعه میکند و بی گهرانه در همه صحنه های نبرد خلق به پا خاسته با مشارکت دارد، همانطور هم قاطعانه از میانی عقیدتی و مسلکی خویش منصفانه میکند و هیچ تمهت و افتزائی - که باز هم میگوئیم سی سال است شباهت آنرا و شریطه آنرا از دستگاه تبلیغاتی امپریالیستی و سلطنتی شنیده ایم - او را از مبارزه ای که بخلق خلق، بخلق طبقه، بخلق

خطاست آزموده ها را با زهم آزمودن

یکی از کاندیداهای مقام ریاست جمهوری، آقای جلال الدین فارسی است، که نسبت به بسیاری از کاندیداهای دیگر يك امتیاز دارد و آن اینکه، تنها خودش شناسنامه و عکس برداشته و به وزارت کشور برای ثبت نام رفته است، بلکه از جانب يك حزب سیاسى نامزد شده است - این امتیاز قاعدتاً میبایست حس مسئولیت بیشتری را در نامزد مربوطه ایجاد کند، درحالیکه، هنوز در بی تخته نخورده، حس قدرت نمائی و انحصار طلبی خطرناکی را در وی بوجود آورده است.

آقای کاندیدا، که قبلاً نامه خود را «اداره کردن انقلاب» اعلام کرده بود، در مصاحبه ای با روزنامه کیهان - که در جراید دیگر هم انعکاس یافت - سخنانی گفت که معلوم نیست واقعا نظرات حزب جمهوری اسلامی است که وی را نامزد کرده، یا اینان شخصا ست رایحه قدرتی شده اند که چندان هم معلوم نیست در دسترسشان باشد.

مقصود ما اظهار نظر است که آقای فارسی درباره حدود آزادی و شرایط فعالیت آزاد گروههای چپ کرده اند. باین اظهار نظر، ایشان صاف و ساده با در جای پای اینهمه سازمان و محفل و دستگاه و افرادی گذاشته اند که علت وجودی خود را مبارزه با چپها و محدود کردن فعالیت آنها و سرکوب آنها فراداده بودند.

تاریخ کشور خود ما و همه جهان نشان میدهد که چنین کوششهایی به گودال استبداد و خسوت و به جنلات همکاری با مخالفان و امپریالیستی منجر میشود. آنهایی که در این راه گام میگذارند، بمقصود خود نرسیده و نخواهند رسید، زیرا سرکوب نیروهای چپ، هدفی ضد ملی و ضد مردمی است و با پیشرفت تاریخ ناسازگار، و بنابراین بدون آینده است.

هنوز یکسال هم از پیروزی انقلاب نمیگذرد و البته یاد خون سرخ اینهمه شهید متعلق به نیروهای چپ و خاطر اینهمه